

TROBLA

GLASILO OBČINE VELIKE LAŠČE datum izida: 29. oktober 2014

- *Rezultati lokalnih volitev 2014*
- *Uspehi na športnem področju*

KAZALO:

OBČINSKE STRANI	3	GASILCI	26
Izidi glasovanja na lokalnih volitvah	3	MLADI	27
S 26. seje občinskega sveta	4	EKO KOTIČEK	29
S 1. redne – konstitutivne seje Občinskega sveta	4	ZDRAVSTVO	30
OBISK V ŠVICI	5	ŠPORT IN REKREACIJA	31
ŠOLA IN VRTEC	7	STRANKE	39
KULTURA	13	PISMA	41
VSEŽIVLJENJSKO UČENJE	14	ZAHVALE	45
TURIZEM	16	OGLASI	46
NAŠA DEDIŠČINA	18		
DRUŠTVA	23		

ČESTITAMO

LAURI UNUK za osvojitve naslova **svetovne prvakinja v šahu** v kategoriji do 16 let. Želimo ji še veliko uspešnih šahovskih potez tudi v nadaljevanju njene šahovske kariere.

MAŽORETNIM PLESALKAM Društva plesalcev in mažoret Ribnica (med katerimi so tudi dekleta iz naše občine), ki so na **evropskem prvenstvu** osvojile kar **dve zlati medalji ter eno srebrno in eno bronasto medaljo**. Naj bodo osvojena odličja nagrada za trdo in vztrajno delo ter hkrati spodbuda za poseganje po odličjih tudi na prihodnjih tekmovanjih.

PIONIRJEM PGD VELIKE LAŠČE za doseženo **2. mesto na regijskem gasilskem kvizu** in uvrstitev na državno tekmovanje. Da so znanje, iznajdljivost in spretnost še kako pomembni v prostovoljnem gasilstvu, dokažite tudi na državnem tekmovanju.

NOGOMETAŠEM ŠMD TURJAK – prvakom občinske lige v malem nogometu. Veliko uspeha na nogometnem igrišču želimo tudi v prihodnje.

Župan Anton Zakrajšek
in občinska uprava

Slike na naslovnici:

Darovi narave ob Bučno-marmeladnem dnevu (foto Z. Škrabec), Prvaki občinske lige v malem nogometu – ŠMD Turjak (foto A. Pirman), Pionirji PGD Velike Lašče uspešni na regijskem gasilskem kvizu (foto A. Vasič)

TROBLA
glasilo
Občine Velike Lašče

ISSN 1408-5852

**Naslednja Trobla izide 10. decembra 2014,
prispevke je potrebno oddati do 26. novembra 2014**

Letnik 20, številka 6, 29. oktober 2014. Izhaja sedemkrat letno, gospodinjstva v občini prejmejo glasilo brezplačno.
Naklada: 1.520 izvodov. **Izdajatelj:** Občina Velike Lašče. **Odgovorna urednica:** Lidija Čop. **Uredniški odbor:** Ivanka Peterlin, Veronika Vasič, Manfred Deterding, Urša Zalar. **Lektoriranje:** Ema Ševšek. **Prelom:** Moj Repro, d.o.o., Krvava Peč. **Tisk:** Luart d.o.o. **Naslov uredništva:** Trobla, Levstikov trg 1, 1315 Velike Lašče. Tel.: 01/781 03 70, E-pošta: trobla@velike-lasce.si. Prispevke za Troblo lahko oddate tudi v nabiralnik, ki se nahaja v hodniku pritličja občinske stavbe.

Spoštovane občanke, spoštovani občani!

Iskreno se vam zahvaljujem za veliko podporo, ki ste mi jo ponovno namenili na letošnjih lokalnih volitvah. Po svojih najboljših močeh in na podlagi svojih dolgoletnih izkušenj se bom trudil našo občino uspešno voditi tudi v naslednjih štirih letih.

Pri vodenju občine mi bodo tako kot že doslej v veliko pomoč tudi morebitni vaši nasveti in predlogi. Zato jih bom zelo vesel, saj sem prepričan, da si vsi želimo narediti našo občino še lepšo in prijaznejšo za bivanje.

S spoštovanjem

Anton Zakrajšek

Predsednik občinske volilne komisije Ivan Gale predaja županu Antonu Zakrajšku rezultate lokalnih volitev 2014

IZIDI GLASOVANJA NA LOKALNIH VOLITVAH 5. OKTOBRA 2014 PO VOLIŠČIH

VOLITVE ŽUPANA

št. volišča	volilcev	volilo	%	veljavno	Anton Zakrajšek		Uroš Marič	
					št. glasov	%	št. glasov	%
1. Velike Lašče	1034	477	46,13	446	349	78,25	97	21,75
2. Velike Lašče	1126	469	41,65	442	358	81,00	84	19,00
3. Rob	658	289	43,92	276	213	77,17	63	22,83
4. Turjak	675	336	49,78	318	180	56,60	138	43,40
predčasno		52		52	43	82,69	9	17,31
po pošti		8		8	5	62,50	3	37,50
skupaj:	3493	1631	46,69	1542	1148	74,45	394	25,55

VOLITVE ZA ČLANE OBČINSKEGA SVETA

št. volišča	volilci				SDS		SLS		Lista 1550		SMC		SD		NSi		SNS	
	volilcev	volilo	%	veljavno	št. glasov	%	št. glasov	%	št. glasov	%	št. glasov	%	št. glasov	%	št. glasov	%	št. glasov	%
1. Velike Lašče	1034	477	46,13	466	149	31,97	84	18,03	66	14,16	35	7,51	51	10,94	59	12,66	22	4,72
2. Velike Lašče	1126	469	41,65	451	136	30,16	104	23,06	56	12,42	48	10,64	39	8,65	41	9,09	27	5,99
3. Rob	658	289	43,92	283	29	10,25	75	26,50	81	28,62	30	10,60	23	8,13	23	8,13	22	7,77
4. Turjak	675	336	49,78	327	51	15,60	38	11,62	53	16,21	56	17,13	43	13,15	30	9,17	56	17,13
predčasno		54		53	15		13		9		2		8		3		3	
po pošti		8		8	2		0		0		1		0		0		5	
skupaj:	3493	1633	46,75	1588	382	24,06	314	19,77	265	16,69	172	10,83	164	10,33	156	9,82	135	8,50

število mandatov:	3	3	2	1	1	1	1
-------------------	---	---	---	---	---	---	---

S 26. SEJE OBČINSKEGA SVETA

Občinski svet Občine Velike Lašče se je v četrtek, 11. septembra 2014, sestal na 26. redni seji. Po ugotovitvi sklepčnosti je župan predlagal v potrditev naslednji dnevni red:

1. Potrditev zapisnika 25. redne seje in 6. dopisne seje
2. Poročilo odborov
3. Odlok o razglasitvi Trubarjeve domačije in spomenika Primožu Trubarju za kulturna spomenika lokalnega pomena – druga obravnava
4. Odlok o rebalansu proračuna Občine Velike Lašče za leto 2014 - II
5. Pobude, vprašanja in predlogi svetnikov
6. Poročilo župana

Pred 26. redno sejo občinskega sveta sta se sestala odbor za finance in nadzorni odbor. Predsednika odborov sta na seji predstavila svoji poročili.

Občinski svet je v nadaljevanju sprejel naslednja sklepa:

Ad 3 — Občinski svet Občine Velike Lašče sprejme Odlok o razglasitvi Trubarjeve domačije in spomenika Primožu Trubarju za kulturna spomenika lokalnega pomena.

Ad 4 — Občinski svet Občine Velike Lašče sprejme Odlok o rebalansu proračuna Občine Velike Lašče za leto 2014 – II.

Tanja Uršič

S 1. REDNE – KONSTITUTIVNE SEJE OBČINSKEGA SVETA

Občinski svet Občine Velike Lašče se je v sredo, 15. oktobra 2014, sestal na 1. redni — konstitutivni seji. Po ugotovitvi sklepčnosti je župan v skladu z 9. členom Poslovnika Občine Velike Lašče vodenje seje prepustil najstarejšemu članu občinskega sveta, to je mag. Poloni Cvelbar.

Predsednik občinske volilne komisije Ivan Gale je poročal o izidu volitev v občinski svet in volitev župana.

Člani občinskega sveta so podali predloge za mandatno komisijo, ki je sestavljena iz treh članov. Ta pregleda mandate članov občinskega sveta ter jih predlaga članom občinskega sveta v potrditev ter ugotovi izvolitev župana. NSi je predlagala Cirilo Marinčič, SDS Ladko Deterding, SLS Bredo Košir, Lista 1550 ter stranki SD in SMC pa Roka Borštnika. Sledilo je glasovanje, kjer so bile z večino glasov v mandatno komisijo izvoljene prve tri predlagane članice občinskega sveta.

Mag. Polona Cvelbar je sejo prekinila za nekaj trenutkov, da je mandatna komisija pregledala mandate članov občinskega sveta. Nato je Ladka Deterding kot članica mandatne komisije poročala o mandatih članov občinskega sveta in jih predlagala občinskemu svetu v potrditev. Člani občinskega sveta so mandate članov občinskega sveta soglasno potrdili.

V nadaljevanju je Ladka Deterding kot članica mandatne komisije ugotovila izvolitev župana Antona Zakrajška.

Župan Anton Zakrajšek je imel kratek nagovor članom občinskega sveta.

Kasneje je dal v potrditev predlog, da se članice mandatne komisije imenuje tudi za članice stalne komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Predlog je bil z večino glasov sprejet.

Tanja Uršič

Novi nadstreški za ekološke otoke

Mali Ločnik (foto J. Sernel)

Pod gradom Turjak (foto J. Sernel)

KOŠČEK SLOVENIJE V ŠVICI

Povabilo naših prijateljev iz Švice, da bi sodelovanje na obrtniški razstavi imenovani Mitenang v švicarskem mestecu Lützelflüh, je v nas vzbudilo veliko odgovornosti in skrbi, kako in s čim se bomo tam predstavili. Neposredne priprave za ta podvig so bile res intenzivne in naporene. Tisoč stvari je bilo, za katere je bilo treba poskrbeti. Dva dni pred odhodom smo v šolski kuhinji pripravljali jedi za našo kulinarčno ponudbo ob strokovni pomoči Jureta Munde, izkušenega kuharskega mojstra in profesorja na srednji gostinski šoli. Tehnologija priprave je bila za nas povsem nova in brez njegove pomoči je ne bi zmogli. Gospod Munda nam je posodil tudi večino aparatov za končno pripravo jedi; škoda le, da ni mogel z nami.

V četrtek, 4. septembra, smo zgodaj zjutraj z vso »prtijago« krenili proti Švici. Bili smo točni; ne samo ob odhodu, ampak tudi po dvanajstih urah ob prihodu na cilj. Kako lepo je, ko greš v tujo deželo in veš, da te tam čakajo, kajti duša vsake dežele so ljudje, pa naj bodo kraji še tako lepi in zanimivi. Vsakokrat, ko gremo v Švico, to dušo močno doživimo. Z nekaterimi smo že stari prijatelji in nič več ni tiste zadržanosti, ampak sproščenost in veliko smeja.

V petek smo pripravili stojnico in ji dali slovenski pridih – suho robo in idrijske čipke, čebelje izdelke ob dobri imitaciji pravega čebeljega panja in kulinarčno ponudbo z velikolaškim govejim steikom, sirovimi in orehovimi štruklji ter kakovostnim slovenskim vinom. Za aperitiv je bilo domače žganje, borovničke in orehovec, zraven pa pečeni kvašeni orehovi štruklji, kakršni se delajo za žeganje.

Po večerni uradni otvoritvi razstave so pričeli prihajati obiskovalci. Previdno so pokušali med, ogledovali izdelke suhe robe in čipke ter si privoščili slovensko večerjo. Ko se je oglasila še harmonika in ubrani glasovi fantov ansambla Krpani, so se ljudje ustavljali. Med njimi sem slišala tudi slovensko govoricu.

»A vi ste pa poročeni s Švicarko?« sem ogovorila mladega moža, ki se je z ženo in dvema majhnima deklicama že nekaj časa mudil pri naši stojnici. Pa se je oglasila ona: »Ne, jaz sem iz Lendave, on je Švicar.«

»Dobro ste ga naučili slovensko,« sem se malo pošalila.

»Sem morala, če hočeva doma z otroki govoriti slovensko.« Z občudovanjem sem se zazrla v mlado družinico.

Naslednji dan je k naši mizi prišla razpoložena gospa v družbi prijateljice.

»Vi ste pa gotovo Štajerka, ko ste tako dobre volje,« sem ji glede na naglas določila slovenske korenine. »Ne, jaz sem tu iz Ementala, samo moža imam iz Haloz,« je odgovorila v pristnem štajerskem narečju. Zopet sem presenečena ostala brez besed.

Oba dneva se je pri stojnici ustavilo kar nekaj Slovencev. Tisti, ki so bili v soboto, so prišli tudi v nedeljo. Ne da bi se zavedali, smo jim z našo stojnico prinesli košček domovine. Nekateri so nas celo pospremili do avtobusa, ko smo se v poznem nedeljskem popoldnevu odpravljali domov.

Slovo je bilo tako kot vedno; prisrčno. Odhajali smo zadovoljni, saj smo s tokratnim projektom dostojno predstavili Velike Lašče in Slovenijo v Švici, rojakom prinesli košček domovine ter ponovno poglobili medsebojne vezi z našimi švicarskimi prijatelji.

Marija Stritar

PODJETNIŠKA RAZSTAVA MITENANG V POBRATENI OBČINI LÜTZELFLÜH

Podjetniško društvo Lützelflüh iz pobratene občine je po sedmih letih v začetku septembra 2014 spet organiziralo obsežen in pester prikaz dejavnosti svojih članov – obrtnikov in podjetnikov. Lesnopredelovalno podjetje Kühni AG, ki je praznovalo 25-letnico delovanja, je za potrebe razstave spraznilo in pripravilo 9500 kvadratnih metrov svojega območja – proizvodne hale in skladiščne površine v naselju Ramsei. Zgodovina podjetja Kühni je zgodba o uspehu; tesar Fritz Kühni je s svojimi tremi sinovi v petindvajsetih letih iz male tesarske delavnice ustvaril lesnopredelovalno podjetje s 150 zaposlenimi in z raznovrstno ponudbo. Ukvarjajo se z izdelavo stavbnega pohištva, notranje opreme, stopnic, talnih oblog, restavriražo staro pohištvo. V zadnjih letih so razvili gradnjo lesenih nizkoenergijskih stavb.

Geslo letošnje razstave je bilo Mitenang – Skupaj. Na razstavi se je predstavilo 99 razstavljalcev. Svoji razstavni prostor je dobila tudi naša občina Velike Lašče.

Star običaj švicarskih tesarjev, imenovan Zimmermans-Klatsch. Pred gledalci so z veliko hitrostjo sestavili leseno ostrešje, ki se je vrtelo okoli svoje osi. Foto: Niko Samsa

Stojnica s suho robo. Ročnega izdelovanja zobotrebcev v Švici ne poznajo. Foto: Niko Samsa

Celotno predstavitev naše občine in s tem tudi naše države Slovenije je organiziralo društvo Kulturni most Lützelflüh - Velike Lašče. Podžupanja dr. Tatjana Devjak je v prejšnji številki Troble že povzela glavne poudarke dogajanja na razstavi. Povabilu društva Kulturni most na sodelovanje so se odzvali:

- Čebelarstvo društvo Velike Lašče s predstavitvijo slovenske čebele, čebelarjenja in medu;
- Društvo podeželskih žena Velike Lašče s sodelovanjem pri pripravi kulinarčne predstavitve;
- Glasbena šola Ribnica (citre in solopetje) z glasbenimi nastopi;
- Ansambel Krpani (narodnozabavna glasba) z glasbenimi nastopi;
- Društvo za ohranjanje dediščine Gradež s predstavitvijo klekljanja in pletenja košar;
- Rokodelski center Ribnica in štirje izdelovalci lesenih izdelkov s področja občine (Zvone Klančar, Igor Sever, Miro Tekavec, Milan Indihar) s predstavitvijo suhe robe;
- prof. Jure Munda s Srednje gostinske šole v Ljubljani s svetovanjem in pomočjo pri pripravi kulinarčne predstavitve;
- podjetje Gorenje z izposojno namiznih žarov in posod za segrevanje hrane;
- Osnovna šola Primoža Trubarja Velike Lašče, kjer smo vnaprej pripravili hrano za ponudbo na stojnici;
- Zavod Spirit, Sektor za turizem iz Ljubljane, s promocijskim gradivom (videorazglednice na DVD o Sloveniji, tiskano gradivo o slovenskih turističnih znamenitostih).

Vsem odgovornim osebam zgoraj navedenih društev in organizacij se za hiter odziv in pomoč iskreno zahvaljujemo.

Na stojnici smo se predstavili s kulinarčno ponudbo, ki je obsegala krožnik z velikolaško govedino, s sirovimi štruklji in z zelenjavno prilogo. Obiskovalci naše stojnice so lahko pokušali slovenska vina (Samuela Poljška iz Vipave, Vinogradništva Dolc iz Drašičev, družine Tavčar iz Dutovelj), različne vrste žganja in likerjev in orehove štrukeljčke, ki smo jih v šali preimenovali v »kleine potica«.

Razstava je bila odprta tri dni, najdlje v soboto, 6. septembra, od desete ure dopoldne do desete ure zvečer. Po daljšem obdobju slabega vremena je tisti konec tedna tudi v Švici posijalo sonce, obiskovalci so prišli od blizu in daleč. Vsak je prispeval svoj kamenček v mozaik vtisov. Ob stojnici so se med številnimi obiskovalci ustavili predstavniki švicarske vlade gospod Christoph Neuhaus, župan in občinski svetniki pobratene občine, predstavnik slovenskega veleposlaništva iz Berna gospod Janež Novak, zelo veseli smo bili naših slovenskih rojakov. Švicarski arhitekt, sodelavec podjetja Kühni, nas je presenetil z obsežnim poznavanjem življenja in dela velikega Jožeta Plečnika, saj si je v Sloveniji ogledal večino njegovih stvaritev. Zanimivo je bilo poslušati starejšega gospoda, ki je Slovenijo obiskal še v časih globokega socializma. Za vsak kos poti, ki ga je opravil, je potreboval ustrezno dovoljenje. Več obiskovalcev je ob pregledovanju turističnih prospektov izrazilo zanimanje za obisk naše države.

Velikolaška govedina, sirovi štruklji in zelenjavna priloga – slovenska kulinarčna ponudba. Foto: Peter Indihar

Prijazno ponujen kozarček je le redko kdo odklonil. Foto: Jože Stritar

Ansambel Krpani in čebelji pridelki predstavnikov Čebelarskega društva Velike Lašče. Foto: Niko Samsa

Petje ob spremljavi citer (Špela Obšteter in Bine Devjak) na uradni otvoritvi razstave Mitenang. Foto: spletna stran Gewerbbewerein Lützelflüh.

Švicarjev smo se posebno dotaknili ob uradni otvoritvi razstave, ko je podžupanja dr. Tatjana Devjak predstavnikom Občine Lützelflüh, Podjetniškega društva Lützelflüh in društva Kulturbrücke Velike Lašče - Lützelflüh predala sadiko slovenske lipe in klekljane lipove liste v znamenje zahvale za donacije za odpravljanje posledic žledoloma v mesecu februarju. Položili smo jim na srce, da naj jo posadijo na primeren kraj, kjer bo rasla in raztezala svoje veje v nebo in simbolizirala našo hvaležnost in prijateljstvo.

Na koncu naj se posebej zahvalim društvu Kulturbrücke Velike Lašče - Lützelflüh s predsednico Marianno Flückiger za vse sodelovanje in organizacijo pri izvedbi predstavitev naše občine, predvsem pri pripravi razstavnega prostora in spremljevalnega programa.

Vsi člani naše delegacije, ki so prvič prišli v Švico, so imeli možnost ogleda glavnega mesta Berna in sirarne Affoltern, kjer izdelujejo znameniti ementalec. Čebelarji pa so obiskali

TEDEN OTROKA V VRTCU NA KARLOVICI

Vsako leto ob mednarodnem tednu otroka potekajo dodatne aktivnosti, ki obogatijo življenje in delo v vrtcu. Teden smo pričeli z igralnim dnem, ko smo se samo igrali. Otroci iz skupin Srnice in Žabic so si izmenjali igralnice in uživali v igri z »novimi« igračami. Novinčki iz Čebelic pa so prvič prestopili meje svoje igralnice in spoznali, kako velik je naš vrtec v resnici.

Torek je bil namenjen gibanju. Srnice smo odšle na orientacijski pohod na hrib nad gasilskim domom. Kljub strmi poti skozi jesensko obarvan gozd nas je spremljala dobra volja. Naša vztrajnost je bila nagrajena z lepim razgledom po Mišji dolini in z dobrotami iz skritega zaklada.

Popoldne smo na druženje povabili starše vseh treh skupin. Dolga kolona pohodnikov, starih od enega leta naprej, se je vila do Podkoglja. Naš cilj je bila domačija Jožeta in Dragice Zakrajšek. Tam smo v štirih kategorijah tekli po krožni poti. Najbolj napet boj je potekal v kategoriji staršev. Zmagovalci smo bili vsi, saj smo prav vsi (tudi najmlajši ob spremstvu staršev) uspeli prestopiti ciljno črto. Zahvala Jožetu in Dragici, da nas vedno sprejmeta odprtih rok.

V sredo nam je Gusar Berto (Sten Vilar) razkril skrivnosti prijateljstva in dogodivščine razburljivega gusarskega življenja. V četrtek smo iz jesenskih plodov, s katerimi so nas obdarili naši pridni starši, izdelovali različne izdelke ali pa smo se z njimi le igrali.

Za zaključek tedna nas je obiskala tetka Jesen (vzgojiteljica Martina Krašovec). Razveselila nas je z lutkovno igrico Zajčkova hišica in nas ob spremljavi kitare naučila pesem Po jurčke.

Kot vsako leto so si tudi letos vzeli čas naši sosede, gasilci PGD Karlovica. Obiskala sta nas gasilca Boštjan Škulj in Franci Praznik, ki sta nam pokazala gasilsko opremo in gasilski avto. Dežne kaplje, ki so nam ponagajale, smo preganjali s sireno in modrimi lučmi ter jih celo skušali pogasiti z gasilnim aparatom. Pa nam letos ni uspelo. Še vedno pa po igralnicah tulijo sirene malih gasilcev, ki v igri gasijo požare in rešujejo živali v poplavih.

Teden otroka poveže otroke celotnega vrtca, njihove starše ter krajane Karlovice in njene okolice. Strokovne delavke vrtca bi se ob tej priložnosti rade zahvalile vsem, ki prispevate, da otroci doživijo, se naučijo veliko več, kot bi se le za stenami našega, sicer lepo urejenega vrtca.

Srnice, Tanja in Ajda

švicarskega čebelarja in mu obljubili, da mu naslednje leto pošljejo kranjsko sivko.

Za gostoljubje, prenočevanje in transport do razstavišča se zahvaljujemo trinajstim gostiteljskim družinam. Svoj čas in energijo, gostoljubje in pomoč sta ponudila tudi Heidi in Milan Greiner, promotorja stikov med Slovenijo in Švico.

Brez finančne podpore Občine Velike Lašče do Švice ne bi prišli. Zahvala županu Antonu Zakrajšku in občinskim svetnikom za dolgoletno podporo.

Razstava Mitenang je bila s slovenskim prispevkom lepša in bogatejša. Tudi z našo udeležbo se je uresničilo njeno geslo Skupaj – s skupnimi močmi smo oblikovali obiskovalcem zanimivo in uspešno predstavitev občine Velike Lašče in naše Slovenije.

Društvo Kulturni most Lützelflüh - Velike Lašče
Irena Indihar

Na cilju, visoko nad Karlovico, smo našli zaklad.

Start krova v Podkoglju v kategoriji najmlajših

Ena gasilska z Boštjanom in Francijem

TEDEN OTROKA V VRTCU

Tema letošnjega Tedna otroka je bila »Za razigrano in ustvarjalno otroštvo«.

Vsak dan v vrtcu je bil pestro preživet. Dejavnosti so se navezovale na temo – gusarji.

Povod za to je bil obisk animatorja Stena Vilarja, ki nas je navdušil z glasbeno predstavo Gusar Berto.

Dejavnosti, ki so otrokom obogatile teden, so bile:

- pravljica Gusar Berto na platnu,
- likovno ustvarjanje iz naravnih plodov in materialov z različnimi tehnikami,

- ogled predstave Gusar Berto,

- pustolovski pohod gusarjev (iskanje zaklada),

- izmenjava igralnic med skupinami za igro.

Poleg dopoldanskih dejavnosti smo imeli tudi srečanje s starši. Vreme nam je bilo naklonjeno, zato so »gusarske« delavnice potekale v neposredni bližini vrtca. Udeležba je bila dobra. Otroci so s starši izdelovali lesene splave, poslikali gusarsko rutico iz blaga ter si naredili gusarski daljnogled iz tulcev. Za najmlajše je bil pripravljen poligon z vozili. Po glavnem delu pa so si otroci postregli s kolicami, ki so jih »napokale« delavke vrtca.

Zapis in fotografije:
Jožica Planinšek

POPRAVEK

V prejšnji številki Troble je bil objavljen članek z naslovom Prvi šolski dan v prenovljeni šoli. V njem je bilo po pomoti navedeno napačno število letošnjih prvošolčkov. **V novo šolsko leto je 1. septembra prvič zakorakalo kar 63 otrok.**

IZ LITERARNEGA KLUBA

ASTRONOMSKO JUTRO

Dne 23. 9. 2014 smo na naši šoli gostili astronome. Vsi učenci osmih in devetih razredov smo bili mešano razdeljeni v tri ekipe.

Vsaka skupina je imela tri postaje. Na prvi smo izdelovali rakete. Skupaj smo zlepili dve plastenki gaziranih pijač, na njih nalepili krila in jih sami poimenovali. Bil je zelo zabavno. Gospa Polonca nam je pokazala tudi, kako se naredi kamero obscuro. Svojo sem se trudila izdelati čim bolj natančno, vendar je bil moj trud zaman, saj ni delovala.

Druga postaja se je odvijala v učilnici. Gospod, ki se ukvarja z astronomijo, nam je razložil različna dejstva o

Soncu, njegovih izbruhih, pegah in granulah. Bil je zelo zanimivo.

Zadnja postaja se je odvijala v telovadnici, kjer nas je pričakala velika črna kupola. Vsi smo odšli skozi precej ozka črna vrata. V notranjosti je bilo nebo. Ulegli smo se na blazine in poslušali razlago o telesih v vesolju ter opazovali lepote Zemlje. To je resnično lep planet. Po predavanju smo skupaj odšli na igrišče, kjer smo s pomočjo vodnega tlaka izstrelili rakete. Nekatere so poletele tudi do 55 m. Po izstrelitvi raket smo lahko pogledali skozi dva zvezdogleda in si ogledali Sonce. Tako smo zaključili naš tehniški dan.

P. S.: Astronomija je resnično zelo zanimiva in še vedno neznana stvar.

Mija Starc, 9. b

INTERVJU Z UČITELJICO SAKSOFONA

V četrtek, 25. 9. 2014, sva si z učiteljico Tjašo Perigoj vzeli nekaj časa pri uri saksofona in malo poklepetali.

Gospa učiteljica, si lahko vzamete nekaj časa za kratek intervju?

Seveda, z veseljem.

Zanima me, kako je prišlo do tega veselja za igranje saksofona?

Že pri sedmih letih sem se prvič podala na glasbeno pot. Sprva me je veselilo igranje klavirja, tako sem se odločila, da naredim nižjo glasbeno šolo. Po končanih šestih letih me je glasba tako razveseljevala, da sem hotela odigrati novih šest let ... Tako sem se pri trinajstih odločila, da odprem novo poglavje v glasbi in začnem igrati nekaj bolj razburljivega in v takratnih časih manj znanega ... Ko sem se odločala za srednjo šolo, nisem veliko premišljevala. Želela sem oditi na srednjo glasbeno šolo.

Kaj pa ste pravzaprav počeli v srednji glasbeni šoli? Kako je bilo z igranjem klavirja in saksofona?

Pozabila sem omeniti, da sem odšla na srednjo glasbeno šolo s klavirjem, saj je pogoj za vstop na srednjo glasbeno vsaj šest let inštrumenta. Takrat pa sem bila še na začetku tretjega leta igranja saksofona, zato sploh nisem imela pogojev, da bi šla z njim na srednjo glasbeno šolo.

No, tam sem igrala klavir, zraven sem hodila še na učne ure saksofona in ga tako po končanem četrtem letniku obvladala (v četrtem letniku srednje glasbene šole, v takratnem šestem letu saksofona).

Zatem sem odšla študirat v Rotterdam na Nizozemskem.

Kako je bilo v tujini in kako so vas sprejeli tamkajšnji ljudje?

Če povem po resnici, res ni bilo lahko. Morala sem obvladati angleščino, da sem se lažje sporazumevala z ljudmi. Kasneje sem se naučila še nizozemščine, vendar je nikoli nisem obvladala.

INTERVJU S STRICEM

V torek, 23. 9. 2014, sem izvedla intervju s svojim stricem Jernejem Maroltom. Veliko mi je povedal o svojem poklicu, hobijih in željah.

Po izobrazbi si magister gozdarstva, zaposlen pa si kot lovski inšpektor. Kako to, da si se odločil ravno za ta poklic?

Za poklic lovskega inšpektorja sem se odločil po naključju. Gre namreč za precej redek poklic (v Sloveniji nas je trenutno le sedem). Po končanem študiju gozdarstva sem se zaposlil na takratnem inšpektoratu za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo kot svetovalec vodje gozdarstve inšpekcije. Ko sem se po petih letih dobrega seznanil z inšpekcijskimi in prekrškovnimi postopki, se je z odhodom lovskega inšpektorja v pokoj na enoti Ljubljana sprostilo delovno mesto. Ker sem izpolnjeval zakonske pogoje (inšpektorski izpiti, pet let delovne dobe in najmanj pet let aktivnega udejstvovanja v lovstvu) in ker mi je bila tematika kot lovcu blizu, sem se prijavil na razpis, bil sem izbran in tako sem postal lovski inšpektor.

Težko je povedati, kako so me sprejeli, saj je tja takrat z mano odšlo ogromno študentov iz Slovenije in iz drugih dežel. Bila sem študentka in nikoli se nisem počutila, da sem drugačna.

Seveda pa ne smem pozabiti, da so se tam odvijala moja najtežja leta igranja. Bil je ogromno vaj in učenja pa tudi novih obrazov in tehnik.

Kaj ste delali po vrnitvi v Slovenijo?

Po vrnitvi sem se z nekaj prijatelji s študija in svojimi kolegi iz Slovenije odločila imeti svojo skupino oz. band. Igrali smo (in še vedno igramo) džez.

Kasneje so me začele druge skupine vabiti, da skupaj zaigramo par komadov ali pa posnamemo kakšen singel. Med drugimi je bil to tudi Big-Band, takrat pa sem začela igrati še v skupini, ki je spremljala Nušo Derenda. Postali sva krasni prijateljici, tako da še danes igram pri njej ...

No, seveda pa ne smem pozabiti na to, da sem začela poučevati na srednji glasbeni šoli v Ljubljani in pa tukaj v ribniško-laški glasbeni šoli.

Zdi se mi, da nimate veliko prostega časa ali pa se samo motim?

Ne! Prav imaš. Res nimam veliko prostega časa. Ko pa ga le imam (kar je po navadi zjutraj), se odpravim teč ali pa v četrtek zvečer na jogo. No, nikoli mi pa ne zmanjka časa za vajo saksofona.

Pozabila sem vas vprašati, kakšni so občutki, ko nastopate z Nušo?

Ja, enkratno! Zmeraj se počutim odlično ... Nuša res obvlada svoj položaj, tako da me nikoli ne skrbi. Zraven mene pa igra še polno drugih profesionalnih glasbenikov. Tudi iz drugih držav. Pred nastopi nimam veliko treme, saj sem na to že zelo dobro navajena, če pa se kdaj zmotim, sledi seveda improvizacija. Kar je glavna stvar v igranju inštrumenta ...

Še enkrat hvala za Vaš čas. Res sem vesela, da ste moja učiteljica.

Ni za kaj. Pa še kdaj!

Neža Purkart, 8. a

Vem, da ti narava pomeni veliko, saj imaš že v poklicu veliko opravka z njo in si v prostem času tudi lovec. Katera je bila tvoja najljubša in največja trofeja?

Trofeja pravemu lovcu pomeni predvsem spomin na lov. Seveda obstajajo tudi "trofejaši", ki jim je pomembno le to, da uplenijo žival s čim večjo in čim boljšo trofejo, s katero se hvalijo pred prijatelji, vendar je teh le peščica med 22 000 lovci v Sloveniji.

Moje trofeje mi torej predvsem pomenijo spomin na to, kako dolgo sem spremljal določeno žival, kako in s katerim lovskim tovarišem sem izvajal lov ipd. Moja najljubša trofeja je verjetno moj prvi "gumbarček" (čisto majhna trofeja podpoprečno razvitega enoletnega srnjačka, ki ima namesto rogovja le dva centimeterska "gumbka") Bil je moja prva uplenjena trofejna divjad, in sicer 5. maja 2003, v lovišču Velike Lašče, pod Perilami, ko sem prvič lahko kot novopečeni lovec sam izvajal lov.

V stanovanju imaš veliko »nagačenih« živali, ali lahko kaj poveš o njih?

Dermopreparati živali, kot se pravilno reče »nagačenim« živalim, so najboljši možni približek žive živali in mi

(poleg spomina na lov) služijo tudi kot učni pripomočki, saj kot predavatelj zveze lovskih družin predavam lovskim pripravnikom ter otrokom v vrtcih in šolah.

Doma imam dermopreparat mladega medveda, ki sem ga uplenil v bližini Karlovice leta 2007, ko je napadal ovce. Dermopreparat celega medveda v značilnem polstoječem položaju ob plezanju po štoru je izdelal preparator Šmuc na način, da si lahko učenci ogledajo tudi podplat ene od šap, kar je prava redkost.

Imam tudi dermopreparate dveh muflonov, svizca, sloke in šoje.

V kateri lovski družini si trenutno?

Trenutno sem član lovske družine Litija, na območju katere tudi živim, saj je za popolno udejstvovanje v lovstvu (lov ni le plenjenje divjadi, ampak predvsem izvajanje biotehničnih in biomeliorativnih del v dobro divjadi, kot so vzdrževanje krmišč, krmnih njiv, stez, kaluž, pasišč, grmišč in remiz za kritje ...) ključnega pomena pogosta prisotnost v lovišču.

V katerih državah si že bil na lovu in v katerih si še želiš loviti?

Do sedaj sem poleg Slovenije lovil še v Avstriji, Madžarski in Hrvaški, naslednje leto pa se odpravljam v Švico, v kanton Grabunden. V prihodnosti si želim z lovskega vidika ogledati še Kanado, Kazahstan in nekaj afriških držav, vse pa je seveda odvisno od finančnih zmožnosti.

Ali res rad pišeš tudi pesmi? Koliko si jih do zdaj že napisal in jih objavil?

Res je, čeprav zadnje čase nimam dovolj časa za ta konjiček. Pesmi nikoli nisem štel, jih je pa zagotovo nekaj deset. Največ pesmi sem objavil na portalu pesem.si in v zborniku tega portala, gre pa večinoma za kratke pesmi po zgledu japonske lirike, t. i. haikuje, ko pesnik v zlogih 5, 7, 5 skuša ujeti trenutek v naravi.

V prostem času rad tudi kuhaš. Katere jedi imaš najraje in jih tudi najraje pripravljáš?

Ana Kokelj, 8. a

No, "kuharija" je zame poseben užitek. Kuham skoraj dnevno, največ preprosteje jedi zaradi pomanjkanja časa, med prostimi vikendi, zlasti pozimi, pa se rad lotim tudi priprave česa zahtevnejšega. Rad eksperimentiram z različnimi vrstami divjačine.

V katere države si že potoval in katere si želiš še ogledati?

Kot študent sem s skupino kolegov s kombijem prepotoval celo zahodno Evropo (Italija, Francija, Španija in Portugalska), nekajkrat sem bil v Grčiji, Avstriji, Madžarski, Hrvaški, Češki, Slovaški, Srbiji, Bosni, enkrat pa z Jano v Tuniziji, kjer smo s terenskimi vozili potovali po puščavi do meje z Alžirijo.

Z ženo Jano sta člana folklorne skupine. Mi lahko poveš kaj več o tem?

Žal sva članstvo letos zaradi pomanjkanja časa »zamrznila« za kakšno leto. Folklorna skuša oživiti in ohraniti naše ljudsko izročilo s področja narodnih noš, ljudskih plesov in običajev. Skupina Javorje — Šmartno pri Litiji, katere člana sva bila, obvladuje kar pester repertoar ljudskih plesov različnih pokrajin, za vsak splet pa imamo tudi ustrezne narodne noše — gorenjsko, prekmursko, štajersko, belokranjsko, dolensko, primorsko, šmarsko delovno in šmarsko praznično narodno nošo. Šmartno pri Litiji ima namreč kar dve specifični narodni noši. Posebej smo ponosni na projekt oživitve litijskega špinerbala. To je posebni meščanski ples predilcev, ljudi, zaposlenih v predilnici Litija med obema vojnama, ki ga je finančno podprla tudi EU, saj je bila izdelava originalnih meščanskih kostumov res velik finančni zalogaj.

Folklorna skupina je članica SLO-folka in vključuje folklorne skupine vseh slovanskih narodov. Skupina veliko potuje in nastopa po vsem svetu.

Hvala, da si si vzel čas in odgovoril na nekaj vprašanj. Želim ti veliko sreče in veliko dobrih ulovov.

INTERVJU

V nedeljo, 21. septembra, sem se pogovarjala s stricem Markom Belajem. Vprašala sem ga o njegovem hobiju, to so ptice.

Živijo Marko!

Doma imaš veliko različnih vrst ptic. Kdaj si se začel zanimati zanje?

Zanje sem se začel zanimati v svojih mladih letih.

Katere vrste je bila prva ptica, ki si jo imel?

Prva ptica, ki sem jo imel, je bila lišček, po domače štigelc.

Koliko vrst ptic imaš danes?

Imel sem jih veliko, sedaj jih imam malo manj, približno 10 vrst.

Katere so te vrste?

Imam več vrst papig, kot so agapornis in rozela. Imam še grilčka, liščka, kanarčka in kalina, po domače gemplja. Imel sem tudi zelenca in križekljuna, a ju trenutno nimam.

Koliko časa porabiš za hranjenje in urejanje kletk?

Vsak dan porabim nekje do pol ure, včasih malo več, včasih manj, odvisno od tega, kaj moram narediti.

Imaš tudi golobe pismonoše. Kdo te je navdušil zanje?

Navdušil me je moj kolega.

Kako se jih trenira?

Trenira se jih tako, da jih voziš na različne razdalje. Najprej jih pelješ na krajšo razdaljo, potem na vedno daljšo. Tam jih izpustiš, da poletijo proti domu. Doma jih pričaka nekdo drug, da zabeleži prihod posameznih golobov domov.

Kolikšna je najdaljša razdalja, ki so jo preleteli do sedaj?

Takrat, ko sem še tekmoval z njimi, so leteli najdlje iz Beograda. Prispeli so približno po štirih urah in pol.

Kako je potekalo tekmovanje?

Golobe sem odpeljal na kraj tekmovanja. Tam so jim namestili dodatne obročke s številkami in jih vpisali ter naložili v kletke. Potem so pripravili ure za merjenje časa in golobe odpeljali na mesto izpusta; to je bilo lahko tudi več 100 km daleč. Na začetku bližje, potem vedno dlje. Vse golobe so izpustili hkrati. Ko je golob priletel domov, se mu je snelo tekmovalni obroček in se ga vstavilo v posebno uro. Uro se je nato zavrtelo, na njej pa je bil trak, na katerega se je odtisnil točen čas prihoda domov. Nato se je ugotavljalo, v kolikšnem času je kateri golob prispel domov. Najhitrejšega goloba se je določilo glede na izračun oddaljenosti in časa prihoda.

Ali še vedno tekmuješ?

Trenutno ne, vendar sem še vedno včlanjen v kočevski klub. Ostali v klubu še vedno tekmujejo.

Kako golobi vedo, kje je njihov dom oziroma kam se morajo vrniti?

Golob pismonoša ima poseben radar, po katerem se orientira in leti domov, ne gre nikamor drugam. Njegov dom je tam, kjer je prvič poletel.

Se vedno vsi vrnejo?

Večinoma se vrnejo, včasih katerega zajame ujeda.

Kako dolgo živijo?

Živijo tam od 10 do 15 let.

Kakšne barve pa so?

Lahko so beli, modri ali črni.

Kako prepoznaš dobrega, hitrega goloba?

Dobrega goloba prepoznaš na tekmovanjih, na treningih. Tisti, ki se večkrat prvi vrne, tisti je najboljši golob.

Katere naravne sovražnike imajo?

Kune, jastrebe ... drugih niti nimajo.

Ali bi z njimi dejansko lahko pošiljali pisma?

Dejansko bi pisma lahko pošiljali. Na nogo se jim da posebno ampulo, tja, kjer ima nameščen obroček; v tisto ampulo se lahko da listek in golob ga prenese.

Pred kratkim si kupil v Nemčiji in Avstriji nekaj belih golobov. S katerim posebnim namenom?

Nisem jih kupil s kakim posebnim namenom, kupil sem jih, ker so mi bili zelo všeč. Si pa jih ob porokah radi izposodijo, da jih nevesta in ženin spustita v zrak za srečo.

Hvala za sodelovanje in lep dan še naprej.

Sabina Belaj, 8. a

POHOD NA KRIŠKO GORO IN TOLSTI VRH S PLANINSKIM DRUŠTVOM VELIKE LAŠČE

V soboto, 27. 9. 2014, smo šli s planinskim društvom na Kriško goro in Tolsti vrh.

Po strmi poti smo hodili 5 ur. Ko smo prišli na Kriško goro, smo jedli sendviče in sladkarije. Po počitku smo nadaljevali pot proti Tolstemu vrhu.

Na vrhu je bil zelo lep razgled.

Čeprav je bila pot kar naporna, smo se imeli super!

Viri slik: <http://pd.velike-lasce.si/arhiv/zgodilo-se-je/314-krika-gora-in-tolsti-vrh-27-september-2014>

Mojca Kokelj
Nina Gradišar, 6. b

Na kriški gori pri koči

Na Tolstem vrhu

ŠPORTNI DAN ZA 6. RAZRED OŠ PRIMOŽA TRUBARJA VELIKE LAŠČE

POHOD NA ŠMARNO GORO
V torek, 23. 9. 2014, smo šestošolci OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče imeli športni dan. Odšli smo na Šmarno goro.

Pot je bila zelo kratka, saj smo hodili približno 1 uro tja in 50 minut nazaj. Dobro smo se razmigali. Bilo je zelo lepo. Ko smo prišli na vrh, smo si najprej preoblekli majice, nato pa

Pogled z vrha na začetku

Pogled z vrha na koncu

pojedel sendviče, ki smo jih dobili v šoli. Na vrhu je bilo kakor v nebesih, saj so oblaki prekrivali Ljubljansko kotlino. Potem so se oblaki malo razmaknili, da smo vsaj malo videli dolino pod seboj. Na poti navzdol smo pozvonili na zvon želja ter si nekaj

zaželeli. Če bi imela še eno možnost pozvoniti na zvon želja, bi si zaželela, da bi ta dan še enkrat ponovili.

Nina Gradišar

VALOVI

Val ni morje.

Je občutek, ki ga dobi vsak, ki je povezan z morjem. Je dejstvo, ki te hrani do samega konca. Je ljubezen, ki se rodi iz čiste sreče.

Ampak, zakaj val?

Ker je nepredvidljiv, nevaren, vendar vseeno lep in skrivnosten.

Nevaren in lep?

Nevaren, ker drobi, melje in premika vse, kar mu pride nasproti. Lep pa, ker je, ne glede na vse, nepristranski.

Kako nastane val?

Iz besa samih morskih nimf, ki s svojo pesmijo osamljene pomorščake kličejo v svoje nevarne objeme.

Kako pa se vse to konča?

Tega nihče ne ve, če pa pozorno poslušáš valove, lahko kdaj pa kdaj slišiš njihove za vedno zaklete duše.

Mija Starc, 9. b

UČENCI NAŠE ŠOLE USPEŠNO ZAČELI NASTOPE NA ŠOLSKIH ŠPORTNIH TEKMOVANJIH V ŠOLSLEM LETU 2014/15

Tudi v novem šolskem letu želimo na šoli dati velik pomen vsem pojavnim oblikam športa. Učencem, ki dosegajo nadpovprečne rezultate v različnih športnih panogah, bomo po najboljših močeh omogočali, da se na šolskih športnih tekmovanjih pomerijo s svojimi vrstniki.

In prvo primerjavo smo imeli v soboto, 27. 9., ko smo se udeležili **državnega prvenstva v gorskih tekah**. Gre za izredno naporno tekmovanje, saj so se učenci merili na 1,6 kilometrov dolgi progi, ki jim ni prizanašala, saj je bilo veliko spustov in vzponov. Idilična lokacija Starega gradu nad Smlednikom je ponudila veliko zanimivih bojev. Glede na to, da naši učenci zelo redko tečejo na razgibanih progah, nismo računali na zelo visoke posamične uvrstitve, zavedali pa smo se, da smo lahko v ekipni konkurenci pri učencih zelo visoko. Tako je tudi bilo, saj smo po prvotnem seštevku osvojili 3. mesto, a nato zaradi napake organizatorjev »padli« iz zadnje stopničke na 4. mesto. Kljub temu je bil to velik uspeh, ki so ga s svojimi uvrstitvami pritekli **Nik Škof** (7. r.) – 11. mesto, **Žiga Vilhar** (6. r.) – 22. mesto, **Dren Gruden** (9. r.) – 13. mesto in **Boštjan Podlogar** (9. r.) – 15. mesto.

Poleg njih sta nastopila še **Jon Hvala** (6. r.) – 23. mesto in **Manca Bavdek** (9. r.) – 25. mesto.

Drugo atlesko tekmovanje je bil **kros v Loškem Potoku**, in sicer v petek, 3. 10. 2014. Tega krosa se udeležujemo že več let in smo večinoma zelo uspešni. A tako velike bere medalj kot letos še nismo imeli. Kar 14 učencev je domov prišlo z medaljo okrog vratu. Sicer pa je bila konkurenca precej močna, sodelovali so učenci 8 (pretežno okoliških) šol.

Vseh šest tekmovalec v gorskem okolju

Prvošolčki na stopničkah, na najvišji Jakob Šeme

Vidnejši rezultati naših učencev:
Jakob Šeme (1. r.) – 1. mesto,
Jaka Pečnik (2. r.) – 1. mesto,
Urh Zelnik (3. r.) – 1. mesto,
Boštjan Podlogar (9. r.) – 1. mesto,
Ajda Kokovnik (4. r.) – 2. mesto,
Zala Kastelic (6. r.) – 2. mesto,
Matevž Kraševc (8. r.) – 2. mesto,
Katarina Smrekar (3. r.) – 3. mesto,
Petra Kokelj (4. r.) – 3. mesto,
Anže Šeme (5. r.) – 3. mesto,

Kar dva osmošolca na treh stopničkah – Matevž Kraševc in Vid Rigler

Nik Škof (7. r.) – 3. mesto,
Živa Vrabec (8. r.) – 3. mesto,
Vid Rigler (8. r.) – 3. mesto,
Gaber Kokovnik (9. r.) – 3. mesto,
Hana Starc (3. r.) – 4. mesto,
Ažbe Gradišar (3. r.) – 4. mesto,
Zala Vrabec (8. r.) – 4. mesto,
Sara Dovič (5. r.) – 5. mesto.

mag. Bojan Novak

ROŽANČEVA NAGRADA NA TRUBARJEVI DOMAČIJI V ROKE MARCELU ŠTEFANČIČU JR.

Marcel Štefančič jr. ob prejemu nagrade

Trubarjeva domačija je septembra letos ponovno postala mesto podelitve nagrade Marjana Rožanca za najboljšo zbirko esejev. Podelili so jo Marcelu Štefančiču jr. za zbirko esejev z naslovom *Kdor prej umre, bo dlje mrtev*, sicer pa je bil za omenjeno nagrado sedaj nominiran drugič. Nagrado je podelila vodja žirije Ignacija J. Fridl, poleg nje pa so pri izboru sodelovali še Barbara Pogačnik, Manca Košir, Milček Komeelj in Edvard Kovač, ki so Štefančičevo delo opisali z besedami: »Avtorjeva beseda je nož, ki v stilistično virtuozni maniri krvavo zares zarezje v družbeno telo, dokler iz njega ne zazevajo prazna čreva kapitalističnih ekonomskih ideologij

Nagrajenec v družbi Društva podeželskih žena, ki so poskrbele za slastno pogostitev

in zlorab demokracije.« Podelitve nagrade pa se ni udeležil samo nagrajenec, ampak tudi vsi ostali trije nominiranci: Boštjan Narat, Miha Pintarič in Matjaž Lunaček.

Urša Zalar
foto Borut Krajnc

Marcel Štefančič z ostalimi nagrajenci — spredaj Boštjan Narat, zadaj Matjaž Lunaček in Miha Pintarič

Razstava akademskega slikarja Andreja Trobentarja »KAMNISOMIPOVEDALI«

Lepo vabljeni na ogled razstave akademskega slikarja **Andreja Trobentarja** »KAMNISOMIPOVEDALI« v Galerijo Miklova hiša v Ribnici, v Galerijo Klopart v Kočevje in na Grad Turjak.

Razstavo si lahko na Gradu Turjak ogledate v času odprtja gradu ob sobotah med 12. in 19. uro ter ob nedeljah med 11. in 19. uro oziroma po predhodnem dogovoru.

Razstavo je pripravila Galerija Miklova hiša, JZ Rokodelski center Ribnica.

Občina Velike Lašče,
KUD Primož Trubar,
Slovensko protestantsko društvo Primož Trubar in
Javni zavod Trubarjevi kraji

vas vabijo

na

SLAVNOSTNO PRIREDITEV OB DNEVU REFORMACIJE,

ki bo v petek, **31. oktobra 2014, ob 19. uri** na Trubarjevi domačiji na Rašici.

Slavnostni nagovor:
predstavnik Ministrstva za kulturo RS

Sledila bo gledališka igra – monodrama
Gregorja Čušina

EVANGELIJ PO ČUŠINU.

Vsi prav lepo vabljeni!

UČENJE VSE ŽIVLJENJE

UNIVERZA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE VELIKE LAŠČE

NOVO ŠOLSKO LETO 2014/2015

Univerza za tretje življenjsko obdobje Velike Lašče je pričela novo šolsko leto z uvodnim srečanjem, ki je bilo v četrtek, 25. septembra 2014, ob 17. uri na Trubarjevi domačiji. Tovrstna srečanja so namenjena tudi druženju in so lepa priložnost, da se člani in mentorji spet srečamo in poklepamo. Članice robarskega študijskega krožka zavoda Parnas so ob pričetku pripravile degustacijo sladice iz svoje knjižice Kuharske dobrote iz Roba na Dolenjskem, ki so jo pripravile ob zaključku lanskega šolskega leta. Člani literarne skupine pa so prebrali nekaj svojih literarnih utrinkov, prav tako iz preteklega leta.

Srečanje se je nadaljevalo delovno. Mentorji so predstavili svoj program prihajajočega leta, ki ga predstavljamo še enkrat:

ŠTUDIJSKI KROŽKI IN DELAVNICE JZ TRUBARJEVI KRAJI:

NAŠ KRAJ VČERAJ, DANES, JUTRI

Mentorica: Barbara Pečnik

Velikolaške kraje bomo letos spoznavali ob osebnih zgodbah in doživljajih. Na podlagi spominov bomo izoblikovali svoje poti po krajih in vaseh. Veliko se bomo potepali, obiskali kak muzej ali prireditvev.

Termin in lokacija: ponedeljek, 10.00–11.30 na Trubarjevi domačiji na Rašici

Pričetek: 3. november 2014

LIKOVNE DELAVNICE

Mentor: Urška Meke, akademska slikarka

Tečaj je primeren za vse, ki imajo umetniško žilico, tako za začetnike kot poznavalce. Program se prilagaja znanju in željam posameznih skupin. Vključuje ustvarjanje v različnih tehnikah in upodabljanje različnih motivov. Udeleženci obiskujejo likovne razstave in na njih sodelujejo, v lepem vremenu ustvarjajo tudi v naravi.

Termin in lokacija: petek, ob 10. uri na Trubarjevi domačiji na Rašici

RAČUNALNIŠKI KROŽEK

Mentor: Anže Starič

Študijski krožek je namenjen vsem, ki jih ni strah računalnikov in si jih želijo uporabljati za olajšanje vsakodnevnih opravil. Skozi vse leto bomo vadili iskanje informacij ter delo z elektronsko pošto, ukvarjali pa se bomo tudi z urejanjem dokumentov, prenašanjem fotografij z digitalnega fotoaparata in njihovim osnovnim urejanjem. Priporočljivo je, da imajo tečajniki svoje prenosne računalnike.

Termin: sreda, 18.00–19.30

Lokacija: računalniška učilnica v OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče

Pričetek: 5. november 2014

Majda Jakše Ujčič in Nevenka Peterlin pri pripravah na degustacijo

Danica Cvetko je udeležencem prebrala delček svoje literarne zgodbe.

ČEBELARSKI KROŽEK

Mentor: Brane Borštnik

Vsebina: Čebelarstvo ter spoznanja o zdravilnih in krepilnih učinkih iz zakladnice čebeljega panja.

Termin: prvi petek v mesecu, 17.00–18.30

Lokacija: klubska soba v Levstikovem domu, Velike Lašče

Pričetek: Krožek je že pričel z delovanjem. Naslednje srečanje bo v petek, 7. novembra 2014.

AMATERSKA FOTOGRAFIJA

Mentor: Niko Samsa

Vsebina: osnove fotografije, računalniške obdelave in osnove snemalne tehnike s fotoaparatom

Termin: ponedeljek zvečer

Lokacija: Levstikov dom, teren

Pričetek: po dogovoru

ZELIŠČARSKÉ DELAVNICE

Mentorici: Darja Mlakar in Ana Usenik (Društvo Zapotok)

Vsebina: zelišča v prehrani in kozmetiki

Termin: Delavnice bodo potekale v treh sklopih: v novembru, januarju in v maju.

Novembrsko srečanje bo v četrtek, 20. novembra 2014.

VPISI ŠE VEDNO POTEKAJO. LEPO VABLJENI, DA SE NAM PRIDRUŽITE!

Članarina za študijske krožke JZ Trubarjevi kraji je 12,00 EUR na semester. Poravnana vpisnina vam omogoča vstop na srečanja vseh študijskih krožkov JZTK. Delavnice se izvajajo z doplačilom.

Prijave in dodatne informacije:

Javni zavod Trubarjevi kraji, Rašica, 69, 1315 Velike Lašče; telefon: 01/7881 006; faks: 01/7881 686, spletna stran: www.trubarjevi-kraji.si, elektronska pošta: info@trubarjevi-kraji.si

Delovanje UTŽO omogočajo: Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport, Občina Velike Lašče in OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče.

ANGLEŠČINA ZA ZAČETNIKE NOVO!!!!

V okviru UTŽO Velike Lašče v letošnjem letu prvič organiziramo tečaj angleščine, ki je namenjen starejšim odraslim. Izobraževanje bo vodila prof. Senta Tehovnik Kolar.

Termin: sreda, 9.00 - 10.00

Lokacija: Klubska soba, Levstikov dom v Velikih Laščah
Tečaj je plačljiv, izvajal pa se bo ob zadostnem številu prijav.

Prijave sprejemamo do 7. novembra 2014,
prvo srečanje bo v sredo, 12. novembra 2014.

Za več informacij smo vam na voljo na telefonski številki 01/7881 006 ali na e-naslovu info@trubarjevi-kraji.si

VABLJENI!

V OKVIRU UTŽO VELIKE LAŠČE DELUJEJO TUDI ŠTUDIJSKI KROŽKI:

LITERARNA SKUPINA (KUD Primož Trubar Velike Lašče)

Mentorica: mag. Ana Porenta

Člani literarne skupine se ukvarjajo z ustvarjanjem najrazličnejših besedil, od najkrajših (definicij, rekov, aforizmov, misli) do malo daljših zapisov (anekdot, zgodb) in pesmi. Srečanja potekajo tako, da ob branju razmišljamo o pisanju, se posvečamo jezikovnim igram in vajam za spodbujanje ustvarjalnosti. Trenutno se ukvarjamo s pravljicnim, in sicer z znanimi pravljicami, liki, dogodivščinami in tudi z razmišljanjem o svojih lastnih. Člani literarne skupine s svojimi prispevki sodelujejo na prireditvah v okviru UTŽO Velike Lašče in drugod.

Termin: četrtek, ob 17. uri (srečanja na tri tedne)

Lokacija: klubska soba v Levstikovem domu v Velikih Laščah

Pričetek: 6. november 2014, ob 17. uri

Informacije in prijave: porentana@gmail.com

ŠTUDIJSKI KROŽEK ZAVODA PARNAS

Mentorica: Metka Starič

Od kuharskih receptov se bomo letos preselili k tradicionalnim obrtem in se tudi sami preizkušali v zanimivih rokodelskih veščinah. Sem in tja se bomo odpravili na ogled najboljših primerov dobrih praks oživljanja dediščine po Sloveniji. Dobrodošli tudi novi člani.

Termin: četrtek, 10.00–11.30

Lokacija: Parnas center, Rob

Informacije in prijave: Zavod Parnas, 041 833 456, info@zavod-parnas.org

UPRAVNI ODBOR UTŽO VELIKE LAŠČE:

Na uvodnem srečanju so člani izbrali in potrdili svojo novo predstavnico v Upravnem odboru UTŽO Velike Lašče. To je postala Danica Cvetko iz Rašice, ki je zamenjala dosedanega člana Marka Kožarja iz Malih Lašč. Ob tej priliki se mu zahvaljujemo za dosedanje delo.

Upravni odbor se je sicer že sestel pred samim srečanjem, na njem pa je sklenil, da se njegova sestava razširi na vse mentorje. Člani UO so torej:

Meta Šporar in Danica Cvetko – predstavnici članov,
Ana Porenta in Metka Starič – predstavnici zunanjih izobraževalnih organizacij,

Marjana Dolšina – predstavnica mentorjev,
Brane Borštnik, Urška Meke, Niko Samsa, Anže Starič – mentorji in

Barbara Pečnik – vodja in koordinator dejavnosti UTŽO Velike Lašče.

Pripravila: Barbara Pečnik

Foto: Metka Starič

ŽE 10. BUČNO-MARMELADNA PRIREDITEV NA VELIKOLAŠKI TRŽNICI

Članice društva podeželskih žena smo pripravile prvo soboto v oktobru BUČNO-MARMELADNO TRŽNICO.

Prireditev je potekala v znamenju marmelad, bučnih marmelad in razstave buč in pridelkov naših gospodinj. Za degustacijo smo pripravile več vrst peciva, kruha in drugih dobrot iz več vrst buč, pridelanih na domačih vrtovih naših gospodinj.

Potekalo je ocenjevanje marmelad, buč; kuhala se je bučna juha. Kuhale so jo tudi članice iz sosednjih društev: DPŽ Ribnica in DPŽ Dobropolje-Struge.

Ocenjevalci so bili izbrani naključno in so svoje delo dobro opravili in ocenili.

Zahvala vsem, ki ste pripomogli k uspešno opravljenim nalogam, in vsem, ki ste prispevali lepe nagrade za najboljše marmelade, največje buče. Iskrena zahvala članicam za kuhanje bučne juhe. Vsekakor pa posebna zahvala vsem, ki ste prišli na našo tržnico in nas podprli.

Zdenka Škrabec

V sklopu zeliščarskih delavnic vas vabimo na poučno predavanje z delavnico

V SVETU ZAČIMB

v četrtek, 20. novembra 2014, ob 17.00
v klubski sobi Levstikovega doma v Velikih Laščah.

V teoretičnem delu bomo spoznali:

- osnove gojenja, nabiranja in postopke shranjevanja začimb,
- zdravilne moči začimb v vsakodnevni uporabi.

V praktičnem delu bomo skupaj pripravili:

- okrepčilno juho z začimbami.

Delavnico bosta vodili mentorici Ana Usenik – Pehta s hribov, in Darja Mlakar, ki delujeta v okviru Društva Zapotok, Sekcije za zdravo življenje.

Cena delavnice znaša 3,00 EUR. Delavnica, ki bo trajala približno 2 uri, bo izvedena v primeru zadostnega števila prijav.

Vljudno vabljeni!
UTŽO Velike Lašče in JZ Trubarjevi kraji

POZIV SEDANJIM IN PRIHODNJIM LOKALNIM TURISTIČNIM VODNIKOM ZA OBMOČJE OBČINE VELIKE LAŠČE

Na podlagi Odloka o lokalnih turističnih vodnikih na območju občine Velike Lašče bo Javni zavod Trubarjevi kraji v novembru in decembru 2014 izvedel izobraževanje za nove in obstoječe turistične vodnike za območje občine Velike Lašče.

Skladno z omenjenim odlokom morajo turistični vodniki izpolnjevati naslednje pogoje:

- dokončana najmanj **V. stopnja izobrazbe** in
- znanje vsaj enega tujega jezika za stopnjo srednje strokovne izobrazbe (zaželeno).

Predmetnik izobraževanja za nove vodiče:

1. Vodstvo turističnih potovanj

- Vrste in načini vodenj
- Tehnika vodenja
- Postopek v problematičnih situacijah

2. Dopolnilna znanja pri vodenju

- Psihologija za turistične vodnike
- Nastopanje v javnosti
- Bonton in kodeks vodnikov
- Osnove poslovanja v turizmu
- Turistična zakonodaja
- Vaje v nastopanju

3. Strokovni predmeti — spoznavanje občine in posa,meznih objektov

- Trubarjeva domačija na Rašici
- Grad Turjak

- Levstikova in Stritarjeva spominska soba
- Splošno vodenje po občini (zgodovina, geografija, etnologija, umetnostna zgodovina)

4. Praktično vodenje in teoretični preizkus znanja

Izobraževanje za nove vodiče bo obsegalo 84 ur predavanj, izlet po občini ter praktični ogled posameznih lokacij.

Hkrati se bo izvajalo tudi dodatno izobraževanje za obstoječe vodnike, ki želijo podaljšati veljavnost licenc, in sicer v obliki dodatnih predavanj ter ustnim razgovorom s člani izpitne komisije. Vsa predavanja bodo potekala v popoldanskih urah med tednom in/ali ob vikendih. Vsi kandidati bodo pravočasno obveščeni o urniku predavanj. **Predviden začetek bo 26. novembra 2014.**

Cena izobraževanja bo za nove vodiče znašala predvidoma 120 EUR, za osvežitveno izobraževanje obstoječih vodičev pa predvidoma 20 EUR. Dokončne cene bodo oblikovane glede na število prijav.

Pomembno: Javni zavod Trubarjevi kraji bo pri organizaciji in izvedbi vodenj na območju občine Velike Lašče sodeloval le z vodniki z veljavno licenco, ki jo potrdi javni zavod.

Prijave sprejemamo do 15. novembra 2014.

Kandidati se prijavijo na priloženi prijavnici, ki jo pošljejo na naslov: Javni zavod Trubarjevi kraji, Rašica 69, 1315 Velike Lašče ali info@trubarjevi-kraji.si.

Dodatne informacije na tel.št.: 788 10 06 (Barbara Pečnik).

Javni zavod Trubarjevi kraji

PRIJAVNICA ZA SEMINAR ZA TURISTIČNE VODNIKE V OBČINI VELIKE LAŠČE

Ime in priimek: _____

Naslov: _____ telefon: _____

Elektronski naslov: _____

Kraj in datum rojstva: _____

Izobrazba: _____

Zaposlitev ali šola: _____

Znanje tujih jezikov:

— aktivno: _____

— pasivno: _____

Dosedanje izkušnje v turističnem vodenju:

a) Sem že lokalni turistični vodnik v občini Velike Lašče, in sicer za naslednje lokacije:

b) Nisem še lokalni turistični vodnik v občini Velike Lašče

Druge izkušnje v turizmu:

S katerimi gosti želite prednostno delati?

z domačimi s tujimi vseeno

Druge kvalifikacije in zanimanja (tečajji, izpiti, usposobljenost, hobiji):

Prijavljam se na izobraževanje za lokalne turistične vodnike za naslednje lokacije:

Datum in kraj: _____ Podpis: _____

DEDIŠČINA GRE V ŠOLE
26. 9. 2014: odprtje v Slovenski Bistrici
27. 9.–4. 10. 2014: 350 brezplačnih dogodkov
po vsej Sloveniji www.zvkds.si/dekd

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE V VELIKIH LAŠČAH

Zaključili smo tudi letošnji sklop prireditev v okviru vseslovenskih Dnevov evropske kulturne dediščine, ki so bili letos posvečeni temi »Dediščina gre v šole«. Z njo je koordinator projekta Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije želel postaviti v ospredje pomen izobraževanja o dediščini. Za izziv si je postavil, kako dediščino približati vsem starostnim skupinam, predvsem pa najmlajšim vrtčevskimi otrokom, osnovnošolcem, srednješolcem in tudi šolajočim se odraslim.

V sredo, 1. 10. 2014, je dopoldne enega izmed dogodkov pripravil zavod Parnas v svojem centru v Robu. Posebno pozornost so namenili dediščini robarske žage, pozabljeni tradiciji pridelovanja eteričnih olj iz smreke v Robu, starim znanjem o pripravi lesa za gradnjo kozolcev ter ugotavljali, ali so vsa podrta drevesa res le za v peč. Podrobnejši zapis o dogodku si lahko preberete v posebnem članku na str. 20.

Na Trubarjevi domačiji smo pripravili dva dogodka. V četrtek, 2. oktobra, ob 18. uri smo na prireditvi »ŠULA, ŽUGA PA DOMU«, Vsaka slovenska vas ima svoj glas pozornost posvetili slovenskim narečjem. Učenci Osnovne

šole Primoža Trubarja Velike Lašče so raziskovali odnos do velikolaškega narečja. Kako je delo potekalo in kaj so ugotovili, sta skupaj z avtorjem projekta Andrejem Perhajem predstavili slovenistki Marija Oblak in Marija Lampret. Slišali pa smo tudi odlomke zapisov, ki so jih pripravili učenci. V zelo kratkem času jim je uspelo zapisati nekaj zanimivih in pomembnih ugotovitev. Objavljamo le nekatere izseke:

Dolenjci kraju s sedem tisoč prebivalci rečemo mesto, nimamo kleti, ampak kevder, stvari ne razumemo, ampak jih zastopimo, se ne utrudimo, ampak zmatramo, nič ni tam ali tu, ampak je tamlele in tulele. Ne paziš, ampak merkaš, shramba je špajz, nimamo mila, ampak žajfo. Ne rečemo izvijač, ampak šraufencigar. Mi se ne vozimo, ampak se furamo. Ne gremo na poroko, ampak na ohcet.

Alan Peterlin

Kdor se sramuje narečja, ne ravna prav, ker je to poseben dar in se ga ni mogoče naučiti, zato moraš biti na narečje ponosen. Zakaj bi obstajala samo knjižna slovenščina, če je pa toliko različnih narečij, ki so pestra, zanimiva in kratkočasna.

David Mihelič

Rekli so mi, da je jezik živ. Da raste in kopni, da širi svoje ovijalke in celo preraste druge jezike. Da cveti, ko ga prevzame lepota zvoka lastnih besed, in veni, ko mu slednje ne ugajajo. Rekli so mi tudi, da je jezik prilagodljiv. Torej nekakšna tekočina, ki zavzame obliko prostora, ki jo obdaja. Vendar če jo razliješ, se kar hitro izgubi v razpoke in si ni več tako podobna. [...]Jezik je živ in vsi Slovenci nikoli ne bomo enako naglašali, izgovarjali in uporabljali vseh besed. Izoblikovale se bodo nove področne ali pa slojne razlike v govoru. Ne bojmo se pretresati jezika, saj se bo tudi v zapremem prostoru spreminjal. Raje mu zrahljajmo vajeti in mu dajmo malo več svobode. Saj žive stvari potrebujejo svobodo. Le paziti moramo, da nam ne uide, ker ga bo težko ponovno ujeti.

Dren Gruden

[...] Včasih si koga zapomnim zgolj ali (skoraj) samo zato, ker je govoril v narečju. [...] Rada imam dejstvo, da smo si ljudje različni, ker rada vidim, da ima vsak svojo identiteto, in si želim, da se nihče ne bi sramoval katerega koli dela te, svoje, res čisto svoje identitete. [...] Narečje predstavlja korenine posameznika. Vsak že s svojo pojavo popestri svet. Prav tako lahko vsak s svojim narečjem popestri svet slovenskega, tega prelepega jezika, ki je tako pisan ... zakaj ga ne bi ohranili tako raznolikega.

Zala Podobnik

[...] Čeprav smo zelo majhna država, imamo veliko narečij. To je naše veliko bogastvo. Vsaka slovenska pokrajina ima drugo narečje, ki ima različno melodijo in značilnosti. Narečje, ki so ga v preteklosti govorili v osrednji Sloveniji, je naš rojak Primož Trubar uporabil kot temelj slovenskega jezika. Različna slovenska narečja moramo ohranjati in govoriti. Posebno je treba k temu spodbujati mlade ljudi. Moj oči mi večkrat reče, mi smo iz Velikih Lašč, zato govorimo po laško.

Katja Indihar

Na prireditvi je sodelovala tudi Knjižnica Miklova hiša Ribnica. Knjižničarki Metka Kljun in Anica Mohar sta predstavili delček njihovega projekta o ribniškem narečju, ki so ga izvedli že lansko leto, Usaka vas ima svoj glas. Kako so slovenska narečja različna, pa sta nam prikazali Korošica Lidija Vilar in Kraševka Darinka Grmek Štrukelj.

Vsem sodelujočim se lepo zahvaljujemo v upanju, da je bil to šele začetek širšega raziskovanja velikolaškega narečja; da ga bo šola vključila v svoj program, morda da bi se v delo vključila tudi UTŽO Velike Lašče.

PREDSTAVITEV MONOGRAFIJE AKADEMSKEGA SLIKARJA JOŽETA CENTE

V petek, 3. oktobra, ob 19. uri je teden DEKD zaokročila predstavitev monografije o akademskem slikarju Jožetu Centi, ki jo je v začetku leta izdala Galerija Miklova hiša, JZ Rokodelski center Ribnica ob umetnikovi 80-letnici. Prireditve je bila tako prvo povezovanje Velikih Lašč in Ribnice na tem nivoju – povezovanje dveh javnih zavodov, Javnega zavoda Trubarjevi kraji in Javnega zavoda Rokodelski center Ribnica, čigar pomembnost je izpostavila v svojem

uvodnem nagovoru tudi Polona Rigler Grm, direktorica JZ Rokodelski center Ribnica. Po njenih besedah naj ta izhaja ravno iz ustvarjanja p o s a m e z n i k o v tako na ribniškem kot velikolaškem območju – »naših in vaših rojakov«, kot jih je poimenovala.

Jože Centa je zagotovo eden izmed njih. Rodil se je v Dvorski vasi, po drugi svetovni vojni se je z družino preselil v Hrovačo, kjer je obiskoval tudi šolo. Nato je šolanje nadaljeval na kočevski gimnaziji in po maturi na ljubljanski likovni akademiji. Sprva je deloval v Ribnici, kjer je organiziral prvo slikarsko srečanje, imenovano po Janku Troštu. Po letu 1984 je bil bolj dejaven v Velikih Laščah, kjer je že leta 1981 pripravil prvo likovno srečanje Trubarjevi kraji. Razstave so najprej potekale v Levstikovem domu v Velikih Laščah, po obnovitvi Trubarjeve domačije leta 1986 pa so se preselile na Trubarjevo domačijo, kjer so doma še danes. Jože Centa je bil med glavnimi ustanovitelji galerije Skedenj, pomembno vlogo pa je odigral tudi pri zbiranju denarja za obnovo Trubarjeve domačije. Okrog sebe je zbral slovenske

likovne umetnike, ki so podarili svoja umetniška dela za prodajo na dražbi v Cankarjevem domu. Njen izkupiček je šel v celoti za namene dokončanja obnove domačije.

Z monografijo je Jože Centa postal del uradne umetniške produkcije. Na prireditvi jo je predstavila njena soavtorica (Jožetovo slikarstvo in njegov umetniški izraz je opisal Janez Mesesnel) umetnostna zgodovinarica Marjana Dolšina, ki je ob tej priložnosti pripravila tudi razstavo umetnikovih del; te hranijo v svojih zasebnih zbirkah domačini. Razstavljenih je 11 del, med katerimi prevladujejo krajinski izseki velikolaških krajev, nekaj je tihožitij v olju in nekaj v mešanih tehnikah na papirju.

Razstavo je odprl velikolaški župan Anton Zakrajšek, za glasbeno podlago pa so poskrbele učenke Glasbene šole Ribnica, Oddelka Velike Lašče: kitaristki Mateja Marolt in Sara Petrič ter flavtistki Klara Perhaj in Nina Gradišar.

Razstava del Jožeta Cente bo odprta do konca novembra 2014.

Lepo vabljeni na ogled!

Barbara Pečnik,
JZ Trubarjevi kraji
Foto: Niko Samsa

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE 2014

LES JE V ROBU DOMA

Dneve evropske kulturne dediščine v Parnasu redno obeležujemo že vrsto let. Letos smo naš dogodek pripravili v sredo, 1. oktobra, v centru Parnas v Robu. Posebno pozornost smo namenili dediščini robarske žage, pozabljeni tradiciji pridelovanja eteričnih olj v Robu, starim znanjem o pripravi lesa za gradnjo kozolcev ter ugotavljali, ali so vsa podrtja drevesa res le za v peč. Naši gostje so bili učenci podružnične šole Rob z učiteljicami, program pa smo izvedli v sodelovanju s podjetjem Hoja žaga Rob, članicami študijskega krožka Parnas, in z rokodelcem Srečkom Knafelcem. V jutranjem pogovoru je Vera Gorjup otrokom predstavila, kako so med leti 1955 in 1963 v Robu pridelovali eterična olja. V ta namen so na žagi namestili velike kotle, v katerih je potekala destilacija. Takrat je bila postavljena tudi "vaga" sredi vasi. Od nekdanje "vage" danes stoji le še stavba, mehanizem za tehtanje je bil pred leti odstranjen. Voz s smrečjem so kmetje zapeljali na tehtnico in ga stehali, za nazaj pa so stehali še prazen voz in tako dobili pravo težo. Otrokom je Vera nazorno prikazala, kako si z eteričnimi olji pomagamo pri nahodnih obolenjih. Majda Tekavec jim je nato predstavila poklic restavradorke, primerjali so stare poškodovane in že obnovljene predmete. Otroci so izvedeli, kako se lesni zajedavci odzivajo na to, kdaj je les

V mizarski delavnici

Boštjan Logar nas je popeljal po robarski žagi.

posekan. Les za gradnjo kozolcev je moral biti posekan med novembrom in februarjem, v času prazne lune (mlaj). Po malici so otroci z Julko Cimperman in Stano Škulj opazovali staro fotografijo Roba. Opisali sta jim, kako sta hodili v staro šolo pri cerkvi. Pod njo je bil zasajen sadni vrt, ki ga je skupaj z učenci urejal učitelj Flegar, do cerkve pa je iz središča vasi vodila kamnita pot Preska, ki je tudi na fotografiji še lepo vidna. Danes skoraj celoten Hrib do cerkve prerašča gozd. Gospa Stana je prinesla s seboj velik ključ, ki je odpiral vrata skrivnostne delavnice sredi Roba. Prijazno je povabila otroke na ogled in navdušeno so se odzvali povabilu. Mizarska delavnica sicer že več desetletij ne deluje več, opremljena pa je tako, kot bi mojster ravnokar zaprl vrata za seboj.

Po ogledu zanimive mizarske delavnice je bila na sporedu Hoja žaga Rob. Pot do tja nas je vodila skozi središče Roba, ki sedaj dobiva lepšo podobo. Na žagi si je precej časa za razlago in obhod vzel direktor Boštjan Logar. Idej, za kaj vse bi se dalo porabiti ostanke lesa, otrokom kar ni zmanjkalo. Ogledovali so stroje in zložen les, ki potem potuje celo v Afriko. Vračali smo se mimo dveh lesnih delavnic, ki v Robu predelujeta les — pri Šilerjevih izdelujejo ročaje za čopiče, pri Jamnikovih pa lesene letve.

Med izdelovanjem lesenih mozaikov

lahko živimo vsa živa bitja in pridelamo hrano. Čudovite lesene mozaike bomo v kratkem razstavili v urejenem središču Roba. Otroke je med ustvarjanjem obiskala velikolaška ravnateljica Metoda Kolar in se jim navdušeno pridružila pri sestavljanju lesenih koščkov v mozaik. Dogajanje je ves dan spremljala tudi novinarka Dragica Heric.

Zahvala vsem sodelavcem, ki so pristopili k snovanju in izvedbi tega nepozabnega dne, otrokom in učiteljicam Dragici, Sonji in Mariji, ki vsebine lokalne dediščine prepoznajo in načrtujejo v šolskih programih. Les je v Robu res doma, so ugotovili otroci, o tem govori tudi ime občinskega glasila Trobla — kjer je Rob v imenu izpisan v celoti, črka o pa je upodobljena kot prerezano deblo. Kar pogledajte, če ne verjamete. Se vidimo na Dnevih evropske kulturne dediščine v letu 2015!

Metka Starič,
Zavod Parnas

KAŠA BO!

Proso, ki smo ga članice Društva za ohranjanje dediščine Gradež konec junija oplele, nato pa so ga člani pred ptiči zaščitili z mrežo, je letos kljub dežju kar lepo obrodilo. Pridelek bo seveda tudi letos ekološki in vse delo je bilo opravljeno ročno, na starodaven način. Požeti bi ga morali, ko so bili na naravoslovni dan na obisku osnovnošolci iz Turjaka in Grosuplja, vendar vreme takrat ni bilo naklonjeno. Tako so ga članice društva požele le toliko, da so otroci videli tudi to staro kmečko opravilo. Nato so se še sami poskusili v metvi in njihovi škorenjčki in čevlji so neutrudno vrteli mokre snope.

Pridne žanjice

PRAZNIK SUHEGA SADJA NA GRADEŽU

Priprave ne letošnji Praznik suhega sadja so potekale kar malo v strahu zaradi neobetavne vremenske napovedi. Za osrednjo prireditev našega Društva za ohranjanje dediščine Gradež smo si seveda želeli sonca in tokrat so se vremenski strokovnjaki na našo srečo zmotili. Dan je bil lepši kot večina drugih v letošnjem poletju.

Napoved padavin je sicer verjetno odvrnila marsikaterega pohodnika, saj se nas je zbralo le trideseterica, smo pa vsi pod Damjanovim vodstvom toliko bolj uživali v toplem sprehodu po Trubarjevi fari. Andrej Perhaj je na Rašici povedal nekaj besed o Trubarjevi Cerkovni ordningi (Cerkveni red), katere nov izvod so našli v knjižnici v bavarskem mestu Memmingen in ki na več mestih dopolnjuje do zdaj ohranjeni edini vatikanski izvod. To je eno najpomembnejših Trubarjevih del, ki obravnava evangeličanski nauk in cerkveni red, osnovna vprašanja teologije, bogoslužja, cerkvene organizacije, evangeličanskega prava, vsebuje pa mnoge napredne ideje tudi s področja šolstva. Velja za prvi cerkveni red protestantov v avstrijskih deželah in ob Dalmatinovi Bibliji je ena najpomembnejših knjig slovenskega protestantizma. Ob 450. obletnici izida tega epohalnega Trubarjevega dela je bila Cerkovna ordninga do pred kratkim v NUK-u v Ljubljani tudi osrednji eksponat razstave, posvečen zgodnjemu slovenskemu tisku.

Z Raščice, kjer smo si ogledali tudi najstarejši del vasi, smo se nato, razen dveh »novincev«, čez gozd povzpeli kar na osrednje prizorišče na Gradežu, saj smo v škocjanski cerkvi,

čez nekaj dni se je vreme toliko izboljšalo, da smo delo lahko dokončale. Večino njive so požele najbolj izkušene članice: Joža, Albina, Tončka in Slavka, nekaj časa sta želi tudi Ančka in Marjanca. Bile so tako hitre, da mi ne bi uspelo sproti zvezati njihovih snopov — dobro, da so jih vmes vezale tudi same. Da ne bi omagale, nas je Stane vmes pogostil s silcem domačega. Zvečer, ko je bila na vrsti metev, se nas na srečo zbralo veliko več in delo je bilo kar hitro opravljeno. Kot po navadi, sta novinka in novinec nepričakovano pristala na kupu slame, v splošno zabavo vseh navzočih. Prizadevni člani smo si na koncu zaslužili tudi »likof« in še pozno v večer klepetali pod vaškim središčem.

Zdenka Zabukovec

Hitro so se naučili ...

kjer je bil Trubar krščen, že vsi bili. Oder je kmalu gostil množico nastopajočih, vedno bolj množično pa so prihajali tudi obiskovalci. Najprej je z narodnimi pesmimi navdušila domača vokalna skupina Suhe češplje, nato sta obiskovalce pozdravila ter jim zaželela prijetno bivanje predsednik društva Matjaž Starič in župan Anton Zakrajšek. V nadaljevanju je nastopila citrarska skupina Strune mile. Čeprav so glasbeno znanje pridobile šele v jeseni življenja in najprej začele igrati »za svojo dušo«, so jih kmalu začeli vabiti, da so nastopale tudi javno. Z nežnimi skladbami, med katerimi sta bili narodni Pleničke je prala in Po Koroškem, po Kranjskem, so navdušile tudi naše goste. Dve Evi iz Velenja sta se predstavili s programom ljudskih pesmi in slovenskih popevk, med katerimi sta bili tudi znani Kje so tiste stezice in Nad mestom se dani. Program je popestrila še Folklorna skupina Ponikve. Šteje trideset plesalcev in pet godcev, s plesi prikazujejo šege in navade prebivalcev Ponikev in tako ohranjajo bogato lokalno kulturno in plesno dediščino. Nastopila sta še pevska skupina Bratje in sestre Ogorevc iz Pišce pri Brežicah in ženski vokalni trio Triola iz Boštanja pri Sevnici, ki je med drugim očaral z znano popevko Mlade oči. Do večera je nato za zabavo in ples poskrbel ansambel Pojav.

In kaj vse se je še dogajalo? Obiskovalce je na začetku vasi čakala dobrodošlica s kozarčkom ter drobnim pecivom. Kot vsako leto so si obiskovalci poleg sušilnice sadja lahko ogledali črno kuhinjo, stare kozolce, Kogojev hišo, staro gostilniško klet ter stalno zbirko starega kmečkega orodja v kozolcu, katerega uporabo je opisoval lastnik Stane. Tam sta članici društva delali zobotrebnice in pokazali delo na kolovratu. Naš član, navdušen gobar, je pripravil bogato razstavo gob, na tradicionalni tržnici so članice domačega društva ter velikolaški obrtniki in društva ponujali domače izdelke in dobrote (potice,

zavitke, marmelade, suho sadje v različnih oblikah, lončarske in keramične izdelke, suho robo, nakit, čaje in druge izdelke za zdravo življenje ...). Člani smo za srečelov priskrbeli 800 dobitkov, kmalu je zmanjkalo vseh srečk, saj nobena ni bila »prazna«.

Za najmlajše je Zavod Parnas organiziral delavnice risanja in drugega ročnega ustvarjanja. Udeležili so se lahko pastirskih iger, kamor je spadalo tudi samostojno pečenje hrenovk ob tabornem ognju. Pogumnejši odrasli in otroci so se lahko poskusili tudi v lokostrelstvu. Napeklo se je nešteto čevapčičev, rib, hrenovk in drugega mesa, iz kotla je hitro kopnel golaž, navdušili sta specialiteti ajdova kaša z jurčki, prosena kaša s suhimi slivami, polnili so se kozarci raznovrstne pijače.

Med obiskovalci sta bila tudi Mija in Borut iz Ljubljane, ki sta povedala, da sta za konec tedna nameravala na morje, vendar sta zaradi slabe vremenske napovedi ostala doma. Tako sta se prvič udeležila naše prireditve, za katero sta izvedela na spletu, in bila sta navdušena. Zaupala sta mi tudi, da sta se isti dan udeležila še ene podobne prireditve, vendar je bilo dogajanje pri nas neprimerno bolj bogato in zabavno. Ko sta omenila, da se odpravljata še k nam, so bili tam kar malce ljubosumni ...

Kakor koli že. Naša prireditev je odlično uspela. Za to se je kot vsako leto trudila večina članov društva in tudi drugi vaščani – že s pripravami in na pohodu, nato na prizorišču, kot nastopajoči ali s skrbjo za nastopajoče, pri peki, kuhanju in strežbi, srečkah, med ogledom naše dediščine in v skrbi za najmlajše obiskovalce ..., nazadnje pa še pri pospravljanju.

Dobra organizacija, prijazna postrežba ter lepo vreme so obrodili sadove. Po nestrokovni oceni je bil letošnji obisk rekorden, saj naj bi prišlo oziroma se pripeljalo kar blizu 2.000 obiskovalcev. Člani društva, ki so skrbeli za red pri parkiranju, so bili občasno popolnoma izgubljeni, saj niso več vedeli, kam naj napotijo množico avtomobilov. Lahko si le še želimo takih prireditev tudi v prihodnje.

Zdenka Zabukovec

Pastirske igre

Ob stojnicah

Lokostrelsko tekmovanje

Nastopajoče Strune mile

V starem delu Rašice

SPOMIN, SPOMIN, SPOMINČICA ...

Na dan demence 21. septembra je bila po vsej Sloveniji akcija združenja Spominčica „Sprehodimo se po domačem kraju“. Tudi Društvo upokojencev Velike Lašče je organiziralo s pomočjo Spominčice in Občine Velike Lašče tako akcijo. Svoje člane je popeljalo na sprehod po Velikih Laščah.

Pred Glasbeno šolo

V Trubarjevem parku

V sončnem popoldnevu smo se zbrali pred glasbeno šolo, kjer smo prejeli modre majčke in jih seveda takoj oblekli. S pozdravom župana gospoda Antona Zakrajška in s čudovitimi glasovi treh simpatičnih deklet, ki sestavljajo skupino Triola, so nas s slovensko pesmijo pospremili proti osnovni šoli. V Trubarjevem parku smo se že ustavili. Na klopcih smo malo posedeli, pa ne toliko zaradi utrujenosti. Nekateri so namreč prvič prebrali, kateri so bili in so naši pomembni občani in komu vse so obeležja posvečena. Pot smo nato nadaljevali čez trg, mimo cerkve proti pošti in nazaj na trg oziroma v Levstikov dom.

Ob manjši pogostitvi in kavici nam je naša predsednica gospa Marija Trotovšek predstavila Spominčico, Slovensko združenje za pomoč pri demenci, Alzheimer Slovenija. Spomnila nas je, kaj je demenca in kako resno obolenje je bolezensko izgubljanje spomina. Obstaja veliko dilem

Na trgu

o tej problematiki. Kako demenco prepoznamo in kakšni so njeni prvi znaki? Kdaj k zdravniku? Kako naj se odzove okolica in domači, ko imajo v svoji sredini dementnega dedka ali babico? Kako se z njimi pogovarjamo in jih negujemo? Veliko je neznank in veliko problemov. Nekaj odgovorov na ta in podobna vprašanja smo že dobili na dveh predavanjih.

Za vse, ki bi želeli podrobnejše informacije, tudi tisti mlajši, ki sobivajo in svoje starše ali stare starše negujejo v takih okoliščinah, spomladi 2015 vabimo v Alzheimer Cafe. To bodo bolj intimna, neformalna druženja za bolnike in njihove svojce v sodelovanju s strokovnjaki za demenco, v društvenem prostoru, v Glasbeni šoli v Velikih Laščah, predvidoma enkrat na mesec. Poudarek bo seveda na svetovalnem in izobraževalnem druženju.

Za začetek pa si bomo zapomnili samo osnove za pojav demence in srečanje z Alzheimerjem oziroma na katere spremembe moramo biti pozorni pri sebi in svojcih?

Prvi znaki so:

- postopna izguba spomina,
- težave pri govoru (iskanje pravih besed),
- osebnostne in vedenjske spremembe,
- upad intelektualnih funkcij (nezmožnost presoje in organizacije),
- težave pri vsakodnevnih opravilih,
- iskanje, izgubljanje in prestavljanje stvari,
- težave pri krajevni in časovni orientaciji,
- ponavljanje istih vprašanj v neskončnosti,
- spremembe čustvovanja in vedenja,
- zapiranje vase in izogibanje družbi.

V upanju, da takih simptomov še dolgo ne bomo in ne boste imeli, vam vseeno posredujem SOS telefon Spominčice: 059 305 555 (ponedeljek, sredo in četrtek od 12. do 15. ure).

Ob prvih znakih take bolezni takoj obiščite tudi svojega zdravnika, ki bo presodil, ali gre za demenco ali kako drugo bolezen. Po opravljenih pregledih in postavitvi diagnoze vam bo zdravnik predpisal zdravila, ki so najučinkovitejša v zgodnji fazi bolezni.

Občini Velike Lašče in županu gospodu Antonu Zakrajšku se za sponzorsko podporo pri akciji „Spominčica“ zahvaljujemo!

Helena Grebenc Gruden

Društvo upokojencev Velike Lašče

KAJ SMO DELALI IN KAJ SE BO ŠE DOGAJALO DO KONCA TEGA LETA

V septembru smo se sprehodili ZA SPOMIN pod pokroviteljstvom OBČINE VELIKE LAŠČE in gospoda župana Antona Zakrajška po Velikih Laščah. September smo zaključili z obiskom Cankarjevega doma in uživali na prireditvi VEČER PESMI IN PLESA.

Oktober smo začeli z izletom v Podčetrtek in Olimje – nagradilo nas je lepo toplo jesensko sonce. Dne 18. oktobra smo na gradu Turjak tradicionalno praznovali okrogle jubileje naših članov in se družili ob glasbi.

Strokovno predavanje o demenci je bilo 23. oktobra, organizirano v sodelovanju s Spominčico.

Novembra bomo obiskali Krapino, poudarek bo na obisku muzeja. To ekskurzijo bomo združili na dan sv. Martina z martinovanjem v prijetni družbi tamburašev.

V Cankarjevem domu si bomo ogledali še koncert orkestra MANDOLINE.

Leto bomo zaključili s PREDNOVOLETNIM SREČANJEM 20. decembra pri Puglju v Ribnici, seveda z obiskom Dedka Mraza.

O vseh dogodkih bomo še posebej poročali.

SREČNO in NASVIDENJE

Vaša predsednica Marija

ŠIVILJSKA POPRAVILA IN KEMIČNO ČIŠČENJE

DELOVNI ČAS:
PON – PET:
8:00 – 12:00 in 14:00 – 18:00

JOŽICA BLAŽON S.P.

tel.: 041 367 336
Dolenjska c. 324a

Nahajamo se v poslovni stavbi
Mercator na Lavrici

1.NADSTROPJE

Društvo gojiteljev
pasemskih malih živali
Velike Lašče

prireja

25. RAZSTAVO pasemskih malih živali

v prostorih TVD Partizan v Ribnici
v soboto, 15. 11. 2014, od 9. do 18. ure,
in v nedeljo, 16. 11. 2014, od 8. od 16. ure.

Razstavljali bomo:

- 20 pasem kuncev v več barvah,
- 20 pasem perutnine (okrasne, vodne, pasemske perutnine),
- 15 vrst ptic,
- 15 pasem golobov.

Vsi vljudno vabljeni!

Prednovoletne zabave v KTC Loški Potok

Sprejememo do 100 ljudi
Glasba v živo Praznični meniji
Ugodne cene prenočišč
Zabava na bowling stezi
Možnost organiziranega prevoza

Rezervacije in informacije
info@ktc.si
041 201 232
www.ktc.si

ALI PRIDEŠ TUDI TI?

Vstopnice na voljo
v KTC Loški Potok

22. NOVEMBRA OB 20H
STAND UP Z JONASOM ŽNIDARŠIČEM
V KTC LOŠKI POTOK

WWW.KTC.SI INFO@KTC.SI

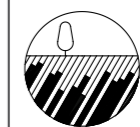
OBISK KUD MARIJ KOGOJ V PRIJATELJSKEM KANALU OB SOČI

V petek, 5. septembra, je bilo v Kanalu ob Soči odprtje KOGOJEVIH DNI 2014. Ker naše društvo nosi skladateljevo ime, smo prejeli povabilo prosvetnega društva Soča (vodi ga Milica Zimic) na to svečanost tudi kulturniki iz Turjaka. Predsednik Sveta Kogojevih dni je bil pesnik Ciril Zlobec, slavnostni govornik na odprtju in koncertu ob odprtju pa je bil letos Uroš Grilc, minister za kulturo RS.

Tisti petek popoldne se nas je nekaj članov KUD Marij Kogoj zbralo in z minibusom smo odpotovali v Kanal na letošnjo slovesnost. Načrtovano je bilo, da bi bil sprejem na njihovi občini, pri Andreju Maffiju, županu Kanala. Zaradi poškodovane ceste skozi Idrijo je ta možnost na žalost odpadla, imeli smo namreč dvournno zamudo. Tako so nas vseeno dočakali naslednji prijatelji: Roman Mugerli, predsednica MePZ Deskle Helena Simčič in zborovodkinja tega zbora Adela Jerončič. Najprej smo se udeležili koncerta ob odprtju, nato je sledila pogostitev v hotelu in srečanje s tamkajšnjim županom Andrejem Maffijem ter Milico Zimic, ki vodi tamkajšnje prosvetno društvo. Gospodu županu smo prenesli pozdrave Antona Zakrajška, župana naše občine Velike Lašče, in mu izročili darila. Družabno srečanje in medsebojno druženje je bilo na visoki kulturni ravni in je izrednega pomena, saj so bili prisotni tudi mnogi umetniki in kulturniki iz različnih koncev Slovenije. Med nami je bilo kar petnajst mladih in mnogi se niso mogli načuditi, kako jih KUD Marij Kogoj uspe privabiti v svoje vrste. Na splošno smo doživeli izredno gostoljubje, v hotelu smo se veselili še pozno v noč, saj so dogajanje "začini" naši mladci, vključno s člani ansambla GAMA, ki so bili z nami in so hkrati tudi člani KUD Marij Kogoj. Kar nismo se mogli posloviti od prijateljev — Kanalcev, saj se je širila pesem še pred hotelom sredi Kanala, preden smo se dokončno poslovili in se podali na pot proti domu, kamor smo srečno prispeli ob 3. uri zjutraj.

Za prav prijeten večer, preživet v Kanalu ob Soči, gre zahvala za pozornost in gostoljubje vsem predstavnikom Kanala ob Soči in tudi članom našega društva, ki so se udeležili dogodka. S tem naši člani spoznavajo pomembnost tovrstnih domoljubnih sodelovanj in srečevanj. Vsem skupaj obljublamo, da se bodo ta srečanja ohranila tudi v prihodnje.

KUD MARIJ KOGOJ TURJAK
Predsednik: Franci Pečnik – AC
Foto: Danijela Gruden Purkat

Zavod za prostorsko, komunalno in
stanovanjsko urejanje Grosuplje d.o.o.

Vse na enem mestu.
www.zpksu.si

PRI GRADNJI NOVEGA OBJEKTA, ALI PRI REKONSTRUKCIJI, DOZIDAVI, NADZIDAVI ALI LEGALIZACIJI OBSTOJEČEGA VAM NUDIMO UGODNE PROJEKTANTSKE STORITVE:

- izdelava vse potrebne projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja za vse vrste objektov,
- pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdelava geodetskega posnetka in parcelacije zemljišča.

Za vas na enem mestu izpeljemo vse potrebne postopke do začetka gradnje vašega objekta.

Nudimo pa vam tudi kompletno ureditev etažne lastnine v vaši večstanovanjski stavbi.

Najdete nas na Taborski cesti 3 v Grosuplju in po telefonu (01) 7810 320.

GASILSKA TEKMOVANJA 2014

Na lep sončen septembrski vikend je 27. in 28. 9. v Robu potekalo tekmovanje v gasilsko-športnih tekmovalnih disciplinah za gasilske zveze Velike Lašče, Ig in Škofljica. V soboto smo se pomerili člani, članice in veterani. Najprej smo strumno odkorakali, nato čim hitreje odtekli štafeto, za konec pa opravili še vajo z motorno brizgalno. Nekateri smo bili hitrejši, drugi počasnejši, sodniki pa so pravično razdelili pokale tistim, ki s(m)o pridno vadili.

V nedeljo so vsi požrtvovalni mentorji na prizorišče pripeljali ekipe pionirjev, mladincev in pripravnikov. Otroci so odkorakali še odločneje od starejših, odtekli na vso moč in se nato pomerili še v raznih disciplinah, glede na svojo starostno skupino.

Ker skrbimo, da nam ni nikoli dolgčas, so se teden zatem, 4. 10. 2014, v OŠ Ig predstavniki gasilskega podmladka pomerili še v gasilskem kvizu. Slednji obsega preverjanje teoretičnega znanja (od poznavanja orodja, pojmov v gasilstvu do prve pomoči in zgodovine gasilstva), vezanje vozlov in navezavo orodja ter različne praktične discipline s področja poznavanja gasilskega orodja. Kar nekaj ekip iz naše gasilske zveze je bilo zelo uspešnih in se je uvrstilo na regijski del tekmovanja (iz gasilskih društev Velike Lašče, Veliki Osolnik, Dvorska vas-Mala Slevica, Karlovica in Turjak). **Pionirji PGD Velike Lašče pa so v svoji kategoriji osvojili celo prehodni pokal, kar pomeni najvišje število točk med pionirji GZ Velike Lašče, Ig in Škofljica.**

Tako nas je čez dva tedna, natančneje 18. 10. 2014, pot popeljala še v Ljubljano na regijsko tekmovanje v kvizu. Kljub hudi konkurenci in strogemu ocenjevanju so bili

prav vsi mladi gasilci zelo uspešni, **pionirji PGD Velike Lašče (Tinkara Perhaj, Gašper Burger, Maruša Pirkovič) pa so osvojili 2. mesto in se tako uvrstili še na državno tekmovanje**, za kar jim še na tem mestu kot ponosna mentorica iskreno čestitam!

Naj še dodam, da je v veselje videti, kako narašča število članov gasilske mladine in njihovih mentorjev, za kar si vsi zaslužijo pohvale. Vsem mladim gasilcem želim, da bi jih starši spodbujali in skušali razumeti, zakaj toliko časa preživijo v gasilskem domu. Za vse mentorje pa – upam, da jih v lokalnem društvu podpirajo in se zavedajo, kako težko in odgovorno je to delo. Vsi pa veste, da je vse poplačano, kadar otroške oči zažarijo, ko v roke prejmejo pokal (ali pa le tolažilno pico in sladoleđ).

Za PGD Velike Lašče
Alenka Vasič

IZLET GASILCEV VETERANOV

Gasilci veterani smo v sklopu meseca požarne varnosti in v organizaciji gasilske zveze pod vodstvom gospoda Milana Tekavca organizirali izlet. Obiskali smo gasilski muzej na Vranskem, kjer smo si pod vodstvom vodiča in kustosa ogledali celotno zbirko gasilskega orodja in tudi nekaj zgodovine gasilstva v Sloveniji v zadnjih 150 letih. V muzeju je kar velika zbirka starih ročnih in motornih brizgal ter ostalega gasilskega orodja. Sam muzej se nahaja

v centru Vranskega v prvem nadstropju stare stavbe iz 18. stoletja in ne zadostuje več potrebam, pripravljajo nove prostore, kamor naj bi se selili že v naslednjem letu. Po ogledu muzeja nam je vodič še orisal zgodovino gasilstva v savinjski dolini, izvedeli smo tudi, kako so na tem koncu začeli s svojimi uspehi gasilci veterani, ki so ponesli svoje uspehe po Sloveniji in tudi zunaj naših meja, kjer zelo uspešno nastopajo na raznih tekmovanjih. Blizu muzeja gasilstva se nahaja tudi muzej starih koles in motociklov. Tu je na ogled okoli 150 eksponatov in tudi tukaj imajo prostorsko stisko, sicer bi lahko razstavili veliko več, se pa s tem muzejem ukvarja cela družina in moram priznati, da so zelo uspešni. Nazadnje smo se na naše presenečenje

ustavili še na poligonu varne vožnje AMZ, kjer smo si ogledali in seveda tudi kar z avtobusom poskusili malo vožnje po spolzkem cestišču; za našega voznika kar poučno. Izlet smo zaključili z postankom v čebelarskem domu na Brdu pri Lukovici s kosilom in druženjem. Lahko rečemo, da je bil izlet tudi poučen; motilo nas je le, da je bila slaba udeležba, zato pozivam vse veterane, naj se vključijo v svoja društva in naj jim ne bo nerodno po več letih spet prijati gasilsko orodje v roke. Tudi nam ni bilo lahko, a smo vztrajali in uspehi so tukaj – pomembno je sodelovati, ne zmagati. V imenu vseh udeležencev se zahvaljujem občinski gasilski zvezi, občini Velike Lašče in gospodu Tekavcu za lepo soboto, ki smo jo preživeli skupaj.

Janez Lukančič

ŽE TRETJA PODJETNIŠKA PRILOŽNOST V PVSP 2014

Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije je 17. Oktobra 2014 na svoji spletni strani www.ruralur.si objavila že tretji javni poziv za vključitev v operacijo Podjetno v svet podjetništva 2014 (PVSP 2014) za Ljubljansko urbano regijo. Z njim vabi visoko izobražene mlade brezposelne osebe iz regije, da se vključijo v omenjeni program, si zagotovijo zaposlitev za določen čas in si odprejo možnost, da v družbi vrstnikov in s pomočjo mentorjev razvijejo svojo podjetniško idejo. Deset izbranih kandidatov bo namreč RRA LUR predvidoma decembra 2014 zaposlila za čas štirih mesecev. V obdobju vključitve v program jim bo nudila strokovno pomoč v obliki podjetniškega usposabljanja ter razvijanja in uresničevanja njihove podjetniške ideje, kar po dosedanjih izkušnjah bistveno pripomore k hitrejšemu in uspešnejšemu preboju na trgu. Končni cilj udeležencev pa bo samozaposlitev, zaposlitev v lastnem podjetju ali zaposlitev pri drugem delodajalcu.

Poziv je prednostno namenjen brezposelnim, ki imajo šesto ali višjo stopnjo izobrazbe katerekoli smeri, so stari manj kot 35 let in imajo stalno bivališče v eni od 26 občin Ljubljanske urbane regije. V primeru, da bo premalo prijavljenih kandidatov izpolnjevalo vse tri pogoje, lahko posebna komisija za izbor kandidatov omili izobrazbeni in starostni pogoj, kar lahko stori tudi po lastnem preudarku. Na poziv se ne morejo prijaviti kandidati, ki so v preteklosti že bili vključeni v katerokoli operacijo Podjetno v svet podjetništva.

Strokovna komisija bo pri izboru upoštevala izpolnjevanje pogojev ter podjetniške lastnosti, znanje in izkušnje kandidatov, poslovno idejo in njeno uresničljivost, karijerne cilje in motiviranost kandidatov. **Zadnji rok za oddajo vlog je 7. november 2014.**

Operacijo Podjetno v svet podjetništva 2014 financirata Evropski socialni sklad in Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Enake razpise je istočasno objavilo še enajst regionalnih razvojnih agencij iz vseh slovenskih statističnih regij, saj se projekt, katerega aktivnosti vodi in koordinira Regionalni center za razvoj iz Zagorja, izvaja po vsej državi. Tokratni poziv je tretji v operaciji PVSP 2014 – svojo priložnost bo tako letos dobilo 360 mladih, ki svojo prihodnost povezujejo z razvojem lastne podjetniške ideje in podjetja.

Razpisna dokumentacija je objavljena na spletni strani Regionalne razvojne agencije LUR ruralur.si, dobiti pa jo je mogoče tudi na sedežu agencije, kjer kandidati dobijo tudi vse dodatne informacije in pojasnila (Roman Medved, tel. 01 306 1905 e-pošta: roman.medved@ljubljan.si, in Meta Koprivšek Tomažič, tel: 01 3061904, e-pošta: meta.koprivsek-tomazic@ljubljan.si).

Posebna predstavitev razpisa za vse zainteresirane bo v ponedeljek, 27. 10. 2014, ob 13. uri v prostorih Tehnološkega parka Ljubljana, stavba B.

Operacijo delno financira Evropska unija, in sicer iz Evropskega socialnega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja človeških virov za obdobje 2007-2013, 1. razvojne prioritete: »Spodbujanje podjetništva in prilagodljivosti«, 1.2. prednostne usmeritve: »Usposabljanje in izobraževanje za konkurenčnost in zaposljivost«. Operacijo delno financira Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve.

NOROST, KI DELUJE!

Ali želiš:

- iskati skrite zaklade, iti na lov, se loviti z Mavglujem, Bagiro in Akelo ter ob tem spoznati življenje v džungli?
- obvladati različne veščine preživetja v naravi, zakuriti ogenj brez vžigalic, na njem speči hrenovke in tvist, prepevati ob tabornem ognju pozno v noč in braniti zastavo pred vsiljivci?
- spoznati alternativne možnosti preživetja v ekstremnih razmerah, prepotovati del Slovenije z nahrbtniki na ramenih in kompasom (daleč stran od brezskrbnih mam in očetov), spat pod milim nebom (in zgornji skupini ukrasti zastavo)?
- svojemu otroku zagotoviti nepozabne dogodivščine, ki imajo življenjsko vrednost izkušenj, saj se poleg zabave naučijo veliko tudi o timskem delu, zdravemu načinu odraščanja, izboljšajo svoj odnos z Bogom in to – kar je danes morda še najpomembnejše – stran od računalnika in televizije, v naravi?

Potem smo steg Škocjan – Turjak ponosni, da vam predstavimo izkušnjo SKAVTSTVA! Prijava k skavtom je možna **do 6. 11. 2014** po e-mail naslovu: skavtiskocjanturjak1@gmail.com (ime, priimek in starost otroka, ki bi se rad vpisal k skavtom, vaši podatki in kontaktna številka) oz. pri stegovodji Janu Šavliju. Starostna omejitev je od (dopolnjujoč) 8. leta dalje.

Če te zgornji opis (še) ni prepričal, pa te povabimo, da si prebereš, kako so skavti preživeli letošnje poletje.

Kot vsako leto se je tudi lani skavtsko leto uradno zaključilo s stegovim vikendom, ki smo ga imeli konec maja na Karlovcih. In to ni bil čisto navaden zaključek – bil je namreč otoško obarvan! Kdo ne pozna družabne namizne igre Katanci? Skavti smo torej postali rdeče, modro, vijolično, rumeno in zeleno pleme, da pa smo se lahko utaborili na otoku Katan, smo morali najprej preplavati globoko morje. Cel vikend se je nadaljeval z najrazličnejšimi otoškimi dejavnostmi (kot so postavljanje mest, vasi in cest, tabornim ognjem), vrhunec dogajanja na otoku pa je bil v nedeljo, ko smo s sveto mašo praznovali sprejetje novih članov v našo skavtsko družino. Nato smo odplavali vsak na svoj konec ...

... dokler ni prišel čas, da se najmlajša skupina skavtov, to je veja volkuljic in volčičev, spet sreča. Tokrat smo se dobili v Osilnici pri Kolpi, kjer smo se prelevili v indijanke in indijance. Nadelo smo si svoja indijanska imena, izdelali pravo orožje, kot so lok, puščice, kopje, s katerim smo odšli tudi na lov in celo nekaj ulovili – živo plavajočo ribo (ki smo jo iz solidarnosti do živih bitij potem seveda izpustili).

Med tem je tabor začela tudi najstarejša skupina naših članov. In so dali nahrbtnike na ramena (vsako leto so lažji) in vzeli pot pod noge – tokrat jih je vodila po severni primorski. Najpomembnejša odkritja: Nikoli se ne zanašaj, da bo na vrhu hriba pitna voda. Ko je skavt lačen, je sposoben vsega – tudi narediti čokoladni fondl ob bregovih reke Soče (ne, nobene kuhinje ni tam). Če je pot res težka,

strma, naporna, bo razgled najverjetneje vse poplačal. Če polovico skupine doletijo poškodbe, to pomeni dvodnevni zaključek potovalnega tabora na plaži nekje na slovenski obali ... Ni lepšega.

Kot zadnji so se na tabor odpravili naši izvidniki in vodnice – nekam daleč ... Prav tja, v Srbijo. Kakšne vtise pa so odnesli oni?

- 1.) Slovenska skavtska organizacija je boljše, ker ni tako strogo ločena po spolih.
- 2.) Noči na taborih tam niso tako dobre, saj morajo stražarji paziti na zastave, ki jih nihče ne želi ukrasti, poleg tega pa ni nobenega tabornega ognja, ob katerem bi se pogreli.
- 3.) Naši šotori so veliki, lepo izgledajo in so nepremočljivi (kar je zelo pomemben podatek).

Takole je vtise zapisala Manca Petrič, Potrpežljiva žirafa: »Čeprav je bilo nekaj deževnih dni in hrane, ki je nismo vajeni, pa je teh 9 dni zelo hitro minilo. Od »ravnega sveta« se je bilo težje posloviti, kot smo mislili na začetku. Vsak tabor je nekaj posebnega in tak je bil tudi ta. Z vzponi in padci, a z veliko smeha in pogovorov v drugih jezikih, nam bo gotovo ostal v lepem spominu.«

Torej, kaj še čakaš? Pridi in preveri!

Petra Kogoj, Škocjan Turjak 1

VS AK SLOVENE C NA LETO ZAVRŽE 82 KG HRANE — ČAS JE ZA AKCIJO!

V Sloveniji je v letu 2011 nastalo skoraj 168.000 ton odpadne hrane ali 82 kg odpadne hrane na prebivalca. V Društvu Ekologi brez meja so se odločili za projekt **Volk sit, koza cela — Za Slovenijo brez zavržene hrane. Drugi največji delež (25 %) odpadne hrane nastane v gospodinjstvih. Zato je čas, da se akciji pridružijo prav vsi Slovenci in Slovenke.**

Spletna anketa, ki so jo Ekologi brez meja izvajali v preteklih mesecih, je pokazala, da je ena tretjina vprašanih prepričana, da zavržejo mnogo preveč hrane, predvsem kruha, sadja in zelenjave ter mlečnih izdelkov.

Prepričanje, da je treba količine zavržene hrane zmanjšati, deli tudi **ambasadorka projekta Ana Žontar Kristanc**, ki pravi: »Sama sem, kar se tiče hrane, res prava Gorenjka. Zdi se mi zelo pomembno, da porabim vse, kar kupim ali pridelam. Seveda se mi velikokrat zgodi, da mi kakšna sestavina uide izpod nadzora, vendar tudi v takšnih primerih kuhinjski odpadki ponujajo nešteto rešitev. Ker se mi metanje hrane na odpad zdi res zadnja skrajnost, z največjim veseljem podpiram Društvo Ekologi brez meja, da število takšnih situacij, kar se le da, zmanjšamo.«

- Ekologi brez meja bodo **od 3. novembra dalje** vsem gospodinjstvom ponudili **spletni dnevnik za spremljanje zavržene hrane**.
- Do **14. novembra** bodo sodelujoči z dnevnikom preverili trenutno stanje količin zavržkov v njihovem domu.
- 14. novembra bodo predstavljena orodja za zmanjšanje količin zavržkov, med njimi bodo predlogi jedilnika, nakupovalnega listka, navodila za pravilno shranjevanje živil in odlaganje zavržkov.
- Gospodinjstva bodo imela čas do **28. novembra**, da orodja preizkusijo, ponovno izpolnijo dnevnik in preverijo, ali jim je uspelo zmanjšati količine zavržkov.

- Spletni dnevnik bo grafično prikazal dosežke in omogočal primerjavo s slovenskim povprečjem. Gospodinjstva bodo za svoj trud nagrajena, rezultati pa bodo objavljeni **5. decembra**.

Glavni dogodki v sklopu projekta bodo od 13. do 16. novembra potekali na **Sejmu Narava-zdravje**. Poleg aktivnosti na stojnici bodo projekt predstavili tudi z dvema predavanjema in okroglo mizo z naslovom **“Nacionalna platforma za Slovenijo brez zavržene hrane”**. Namen okrogle mize je javno predstaviti današnja prizadevanja za zmanjševanje zavržene hrane in predstaviti nacionalno platformo za usmerjeno krepitev teh prizadevanj na nacionalni ravni.

V oktobru pa so že pričeli z **zbiranjem receptov in nasvetov** za zmanjšanje količin zavržene hrane. Vse ljudi pozivajo, da jim pošljejo svoje recepte in nasvete, s katerimi se izogone zavrženemu kruhu, sadju, zelenjavi in mlečnim izdelkom. Najboljše bodo v času projekta zbrali in objavili.

Vse informacije o projektu so na voljo na spletni strani www.volksitkozacela.si, ki je obenem tudi portal za izmenjavo in deljenje receptov ter nasvetov. Danes pa je luč sveta ugledala tudi **Facebook skupina Volk sit, koza cela**, prav tako namenjena izmenjavi nasvetov in receptov za zmanjšanje količin zavržkov hrane.

Dodatne informacije:

- Katja Sreš, odnosi z javnostmi, 040 255 433, katja.sres@ocistimo.si
- www.volksitkozacela.si
- [Gradivo za medije](#)
- [Sporočilo za javnost v PDF obliki](#)
- [Rezultati spletne ankete](#)

Projekt Volk sit, koza cela je podprt s sredstvi finančnega mehanizma EGP 2009-2014.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI IN PIL NJE PRELESTI ... (PULIL AMBROZIJO)

Kako prijetne fengšuske poti so okrog Turjaka, Gradeža in Laporja ... Pa greva s prijateljico na eno tako po novi cesti do Laporja in skozi vas do glavne ceste in do gradu ...

Pod vasjo Laporje teče potoček, ob njem pa polno obcestne ambrozije! Seveda niso bili opremljeni za akcijo, pa kdo bi si kvaril sončno popoldansko sprehajalno idilo še s to pelinolistno zeljo ...

Mine dan, dva, napovedo poslabšanje vremena za jutri – sedaj je pa zadnji čas, da nekaj ukrenem ... Seveda sem že prej napisala pristojnim, da sem tam opazila petmetrski rob ambrozije, pa se kolesje ni premaknilo ...

Prijateljice ni doma, vzamem sama dve črni vreči, vrvico, zaščitne rokavice in dobro voljo in pot pod noge ...

Sopara je bila, obcestne krave so me zabodeno gledale, eleganten konjič mi je dal dodatno energijo, lepota polj kot v Podjuni mi je govorila: vredno se je truditi za zdravo in nealergogeno rastlinje, za cvetoče travnike, za dehteče gozdove ...

Ko začnem s puljenjem, sem točno opazila, da je lastnik travnik pokosil samo po ravnini, v trimetrski hribček mu ni bilo vredno se mučiti ... nedoslednost, ki je bila nagrajena s celo vrsto ambrozije tik ob asfaltu ...

Pulim, pulim, posamezen avto in traktor zdrvi mimo, nobenega

ne zanima, kaj počnem, le tri mamice z vozički so potrdile, da so že slišale za potencialno nevarnost za njihove otročke, a tudi starčki z astmo ali s kontaktom niso izvezeti ...

V mislih recitiram Kajuh: Veš, mama, lepo je živeti ... Od kod meni Kajuh, ko je toliko bolj veselih verzov, ki jih najdeš tudi pri njem: Samo en cvet, en češnjev cvet, seveda ne ambrozijin ...

Ko je velika vreča dodobra polna in sem se ozrla še okrog riti, da ja ne bi kakšne rastline spregledala, zapakiram še v eno vrečo, močno zavežem in upam, da bo “priebremzal” kak avto, ki bo izpuljen pridelek odpeljal do prve kante za smeti ... Seveda ga ni bilo, optala sem težko vrečo na ramena – to je bil dober trening za moč in bo rezultiral pri teniškem udarcu. Pa do kant sredi Laporja. Tam je bila prijazna stara vaščanka, takoj mi je pomagala vrečo prevaliti z ramen v kanto, dokončno. Najbolj vesela pa sem bila, ker je ambrozijo poznala in jo že iskala ...

Potolaži me pogled na še eno starko, ki maha s koso ob hiši – ura je bila dvanajst – takrat na Koroškem res nihče ne kosi, a kaj, ženske smo žilave, opoldansko sonce nas ne prežene, delo mora biti opravljeno.

Občutek zadovoljstva je bil nepopisen, narediti dobro delo v dobro nas vseh!

Bernardka Petrovič-Mager

5 NAJHUJŠIH STRUPOV

Pet najhujših strupov: jeza, žalost, strah, skrb in pohlep.

Na predavanjih nenehno ponavljamo o petih najhujših strupih in povzročiteljih bolezni: **jeza, žalost, strah, skrb in pohlep.**

Tega si nismo izmislili mi. To že tisočletja trdijo vse tradicionalne medicine, le da na zahodu še vedno raje verjamemo, da bolezen prihaja od zunaj, da prileti z bakterijami, na krilih ptičev ali jo gensko podedujemo. Takšen pogled upravičuje našo pasivnost, saj če verjamemo, da so vzroki zunaj, potem je tudi odgovornost zunaj.

Kako čustva zastrupljajo?

Ko rečemo, da nas čustva zastrupljajo, potem to ni le pesniško izražanje. Če ne verjamete, si oglejmo, kako čustva vplivajo na posamezne organe, in morda boste lažje dojeli, kako tesno so povezana z zastrupitvijo telesa.

Ko smo jezni, prihaja do zastoja v delovanju naših jeter. Od tam izraz: Gre mi na jetra. Zakaj za nekaj, kar nas jezi, ne rečemo, da nam gre na ledvice ali pljuča? Očitno večtisočletna naravna modrost ve isto, kot ve tudi tradicionalna kitajska medicina. Resnica je vedno ena, ne glede na to, ali ste Slovenec, Indijec ali Kitajec. Čustvo jeze onemogoča normalno delovanje jeter, **jetra pa so zelo pomembna za čiščenje naše krvi.** In če so jetra blokirana z jezo, smo zastrupljeni!

Podobno se zgodi, ko **čustvo žalosti sabotira delovanje naših pljuč** – drugega razstrupljevalnega organa. Kako dihate, ko ste žalostni? Morda globoko in sproščeno? Kje pa! Prej bi lahko rekli, da takrat dihamo kot riba – plitvo, v krču. Ni naključje, da rečemo, da nas je popadla ali stisnila žalost, in da čutimo, da nas žalost duši. Žalost neposredno vpliva na pljuča in debelo črevo, zato takrat dihamo slabo in imamo tudi težave z odvajanjem. Posledica enega in drugega je, da v telesu zastajajo strupi, ki se niso izločili z dihanjem ali odvajanjem blata. Kri ne dobi dovolj kisika, saj se zaradi slabega dihanja v krvi zadržuje vse preveč ogljika. Ta nas zakisa, preprečuje prenos nekaterih hranilnih snovi in v končnem seštevku celo sili določene celice, da se prilagodijo delovanju brez kisika (tako nastajajo **rakave celice**).

Tudi tretji razstrupljevalni organ, **ledvice**, so pod velikim

vplivom čustev. Ledvice in mehur najbolj prizadene **strah**. Poznate izraze, da je nekdo zmrznil od strahu ali prebledel od strahu? To se zgodi, ko se ledvice zaradi strahu naenkrat stisnejo in nastane zastoj pri filtriranju in čiščenju krvi. Posledično je motena cirkulacija, zaradi česar imamo ledene roke in noge. Če strah traja dalj časa, so posledice toliko močnejše. Ledvice nadzorujejo tudi mišice zapiralke. Če jih strah blokira, pride do pojave, da zapiralke popustijo in ne moremo nadzorovati uhajanja blata ali urina. Zato tudi podobna frazema: pokakal se je od strahu in polulal se je od strahu.

Skrbi nas zastrupljajo neposredno. To čustvo predvsem prizadene našo **prebavo – želodec, vranico in trebušno slinavko**. Pogosto slišite: Zvija me od skrbi. Dejansko so takrat prebavila v krču in ne morejo opraviti svoje naloge. Zato lahko tudi najbolj kakovostna hrana v telesu postane strup, saj se ne bo pravilno presnovila in bo morda celo zavrela ali obležala v skrčenih prebavilih. Zato namesto dobro prežvečene, kislinsko in

encimsko obdelane hrane v naše črevo prihaja na pol prebavljena hrana, ki predstavlja odlično gojišče za patogene organizme in njihove stranske produkte, ki nas pospešeno zastrupljajo.

Kaj pa **pohlep**? Strupenost pohlepa čutimo v vsakdanjem dogajanju ne samo pri nas, ampak tudi drugje po svetu. Za pohlepne ljudi rečemo, da so trdega srca, in to je zelo točen opis. **Pohlep prizadene srce in tanko črevo.** Želja po vedno večjem bogastvu se odraža tudi z aritmijami in nepravilnostmi v delovanju srca. Pohlep uspešno ustvarja tudi vsa druga, že navedena čustva. Kdor živi v nenehnem strahu, da bi mu lahko kaj vzeli, da bi propadel, ali se obremenjuje s tem, kako bi lahko imel še več, kaj hitro doživi tudi druga čustva.

Ali vam je zdaj bolj jasno, zakaj rečemo, da je omenjenih pet strupov podlaga za večino bolezni, ki jih danes poznamo? Ko se nenehno ponavljajo in nenehno udarjajo na določene organe, ustvarjajo šibko točko, ki je nato bolj dovzetna tudi za druge, materialno otipljive težave. Tako se pri »večno žalostnih« pojavljajo kronične težave z dihali (astme, bronhitis), pri »večno zaskrbljenih« težave s prebavili, pri »večno jeznih in razočaranih« težave z jetri, pri »večno prestrašenih« sivi lasje, težave z rodili, cirkulacijo, vnetjem mehurja itd.

Avtorica: Sanja Lončar

www.zazdravje.net

Otroka lahko napoti k logopedu izbrani pediater, lahko pa tudi starši, ki opažajo težave v govoru. Pri petem letu starosti pa so na preventivni pregled govora povabljeni vsi otroci, ki imajo izbranega osebnega zdravnika ali pediatra v ZD Ribnica.

KDAJ K LOGOPEDU?

Veliko staršev bega vprašanje, kdaj je primeren čas za obisk logopeda. Logopedovo pomoč je priporočljivo poiskati takrat, ko govor, razumevanje in izražanje otroka odstopa od govora vrstnikov oziroma ko otrok ne obvlada večine govornih veščin, ki se predvidevajo za njegovo starost.

Razvoj govora in jezika gresta po določenih stopnjah, a sta kljub temu individualna. Vsi otroci se ne razvijajo enako. Obstajajo določene norme, kaj naj bi otrok v določenem starostnem obdobju znal.

Tako zamenjava glasu R z L pri treh letih ni govorna motnja, ker je v tem obdobju izgovorjava posameznih glasov še vedno v razvoju, medtem ko pri šestih letih isto težavo že lahko opredelimo kot govorno motnjo.

Govorno jezikovne spretnosti, ki jih obvlada večina petletnikov:

- brez težav se pogovarja z drugimi otroki in odraslimi
- v pripovedovanju se drži teme pogovora
- večino glasov izgovarja pravilno
- upošteva večino slovničnih pravil
- poslušča krajšo zgodbo in odgovarja na preprosta vprašanja
- razume večino tega kar sliši

Raziskave kažejo, da ima približno od 5 do 10 odstotkov otrok resnejše težave v razvoju govora. Včasih so težave manjše, a kljub temu zahtevajo strokovno pomoč. Takšne so na primer motnje izreke posameznih glasov, ki naj bi jih imelo od 20 do 25 odstotkov predšolskih otrok.

V knjigah, priločnikih in na internetu je danes mogoče najti različne lestvice razvoja, ki so lahko staršem v pomoč

pri spremljanju in ocenjevanju razvoja govora in jezika njihovega otroka.

Lahko pa pišete na andreja.pucelj@zdribnica.si.

Andreja Pucelj

OBČINSKO PRVENSTVO DVOJK V BALINANJU

Letošnje tradicionalno srečanje dvojk v balinanju je zaključeno, bi po novinarsko rekli, kot npr. po olimpijskih igrah. Tako kot tam čakajo konec, smo mi nasprotno čakali začetek sončnega vremena.

V izredno topli in prijetni dobrodošlici organizatorja ŠD Turjak, še posebej ekipi marljivih balinarjev s Tinetom Ropom in drugimi organizatorji se je v jutranjih urah nedelje, 14. septembra, zbrala družina 8 ekip iz Roba, Krvave Peči, Gradeža, Malega Ločnika in Turjaka. V napetih in dinamičnih tekmah dolžine 45 minut ali zmage na 13 točk sta se v velikem finalu pomerili najboljši dvojici. Irena in Boris Zore sta proti Daretu Ruparju in Franciju Zakrajšku

Podelitev priznanj najboljšim

Tekmovalo se je na obeh baliniščih

dolgo držala tekmovanje napeto, proti koncu pa sta fanta le prišla do dragocene zmage. Tretje mesto je osvojil še en družinski par, in sicer Alenka in Gorazd Milavec.

Že tradicionalno tekmovanje se je zaključilo z bojem za najuspešnejšega »bližjača«. Irena Zore tu ni imela dostojnega tekmeca in je prepričljivo odnesla že svoj drugi pokal.

Tekmovanje si je ogledalo veliko število gledalcev in mimoidočih. Zaključilo se je malo po 15. uri.

Gorazd Milavec

LOGOPEDSKA AMBULANTA V VELIKIH LAŠČAH

V vrtcu Sončni žarek v Velikih Laščah od leta 2011 deluje logopedska ambulanta. Dejavnost financira občina Velike Lašče, ki ima sklenjeno pogodbo z zdravstvenim domom Dr. Janeza Oražma iz Ribnice, izvaja pa jo logopedinja Andreja Pucelj. Pogodba opredeljuje, da je program namenjen predšolskim otrokom iz občine Velike Lašče, izvaja pa se dvakrat mesečno, ob četrkih dopoldne v prostorih vrtca.

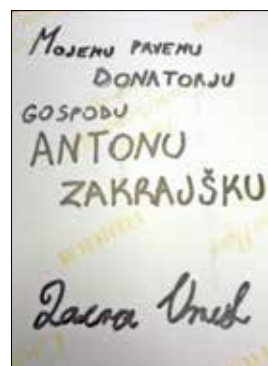
Delo poteka ambulantno, kar pomeni, da starši pripeljejo in spremljajo svojega otroka na obravnavi.

LAURA UNUK, MLADINSKA SVETOVNA PRVAKINJA V ŠAHU

Komaj 14-letna **Laura Unuk**, ki ima svoje korenine v Velikih Laščah, kjer živi njena babica in dedek, je na mladinskem svetovnem prvenstvu v šahu, 29. septembra 2014 v Južni Afriki osvojila naslov **svetovne prvakinja v kategoriji do 16 let**.

Laura, dijakinja 1. letnika bežigradske gimnazije, je z doseženimi uspehi na črno-belih poljih že postala **ženska mednarodna mojstrica**.

V soboto, 18. oktobra 2014 se je z veseljem odzvala na povabilo župana Antona Zakrajška in se mu ob tej priložnosti kot njenemu prvemu donatorju za sredstva, ki jih je prejela iz Županovega sklada, tudi iskreno zahvalila in z njim odigrala partijo šaha.

Zahvala svetovne prvakinja za prejeto donacijo.

Lauri je župan Anton Zakrajšek izročil spominski grb Občine Velike Lašče in knjigo našega častnega občana Miroslava Cerarja.

Na sprejemu pri županu s starši in najmlajšim bratom ter sorodniki iz Velikih Lašč.

Mladinska svetovna prvakinja Laura Unuk in župan Anton Zakrajšek, zamišljena in malo zaskrbljena v partiji šaha.

Do nosilke naslova svetovne mladinske prvakinja so jo pripeljali talenti, ki so ji bili položeni na pot, spodbuda doma, ki jo je najprej dobila pri svojem dedku in vztrajni treningi (s trenerjem trenira tri do štirikrat tedensko po tri ure, potem trenira še sama).

Na vprašanje, ali jemlje šah kot šport, je povedala, da šah seveda je šport, ki zahteva velike psihofizične sposobnosti, da lahko zdržiš pet do šest ur v igri, je pa šah tudi umetnost.

Lauri Unuk za doseženo mesto mladinske svetovne prvakinja iskreno čestitamo in ji želimo najboljših rezultatov na šahovnici tudi v bodoče. Ponosni smo na njene dosežke in ponosni smo, da ta mlada šahovska mojstrica izhaja tudi iz naših krajev.

Veronika Vasič,
foto Tanja Vasič

V nadaljevanje objavljamo nekaj besed, ki jih je o Lauri zapisal njen ded Jožef Unuk.

Če ne seješ, tudi žanješ ne.

Z Lauro Unuk sva posejala prvo zrno po šahovnici, ko je bila Laura še predšolski otrok.

Lauri je bilo najprej potrebno pokazati, kako se šahovske figure pravilno premikajo po šahovnici.

Nato je bilo potrebno pokazati, kako nasprotnika premagati.

Spomnim se, kako je Laura hitro dojemala šahovsko igro in je bila izredno navdušena nad igro šaha.

V tistem času sem ji dal šahovsko igro, da je doma lahko trenirala na hišnem računalniku.

Ko je začela hoditi v šolo, je njen oče Robert Unuk povedal, da Laura, preden gre v šolo, odigra nekaj partij šaha z računalnikom.

Pri osmih letih se je v Šoli Nove Jarše vpisala v šahovski krožek in od takrat naprej se je začelo

Laurino resno delo s šahom. Ker je šah resno vzela, je postal njen glavni moto, da pridobiva na tekmovanjih kolajne.

Tako se je to nadaljevalo do uspeha svetovne prvakinja v šahu; tu je potrebno pripomniti, da je davnega leta posejano zrno po šahovnici obrodilo sadove.

V samem začetku njenega šaha je njen dedi Jožef Unuk vlagal veliko truda, da je Laura resno napredovala.

Tudi zame je v osnovnošolskih letih bil šah glavni moto vseh iger. V tistem času se ni dalo kar tako kupiti šaha in sem sam iz lesa delal šahovske figure, šahovnico pa narisal in že po moji prvi izdelavi šaha sem dobil vrsto prošenj od sošolcev, da ga tudi njim naredim, poudariti je potrebno, da ni bilo orodja za izdelavo šaha, kot je danes, vse sem delal samo z nožem.

Toliko o kratki zgodovini, zakaj je Laura Unuk postala svetovna prvakinja v šahu.

Res pa je tudi, da je imela veliko odrekovanja za druge športe, ker si je želela povzpeti na najvišje in s trdim marljivim delom je Laura Unuk tudi dosegla svoj zeleni vzpon v šahu.

Dedi Jožef Unuk,
prvi mentor Vnukinje Laure Unuk v šahu

Spoštovani!

V okviru izvajanja preventivnih programov bomo nadaljevali s programom vadbe

»RAZGIBAJMO SE«.

Program je namenjen predvsem tistim, ki imajo **težave s hrbtenico, za boljše počutje, za manj bolečin v križu, ...**

Vadba bo potekala v **MALI ŠPORTNI DVORANI VELIKE LAŠČE ob četrkih zvečer – ob 20. uri** (od novembra 2014 do aprila 2015).

Program bo vodila **Martina Bavdek Nedeljkovič, dipl. med. sestra.**

Cena programa za sezono 2014/2015 je 15,00 Eur. S tem zneskom se pokrije najemnina prostora, ostali stroški pa se sofinancirajo iz občinskega proračuna – preventivni programi.

Vpis in pričetek vadbe bo

v ČETRTEK, 6. NOVEMBRA 2014 ob 20. uri.

Udeleženci naj s seboj prinesejo brisačo in športne copate.

Lepo vabljeni!

Občina Velike Lašče

DEKLETA V RUMENEM – ZLATA, SREBRNA IN BRONASTA

Tako jih je na zaključni razglasitvi rezultatov 18. evropskega prvenstva mažoret in twirl tehnike zveze NBTA EU imenovala napovedovalka: »Girls in yellow.« Zvoki slovenske himne in naša dekleta v rumenih trenirkah na najvišji stopnički so nas, gledalce, že malo utrjene od celodnevne spremljanja nastopov 1200 mažoret iz 11 evropskih držav, dvignili s sedežev. Ponosni smo odpeli himno do konca. Podobni prizor smo ta večer doživeli še enkrat in še trikrat, ko so naša dekleta stala ob zmagovalnih ekipah na nižjih stopničkih.

Na evropskem prvenstvu zveze mažoret NBTA, ki je potekalo od 3. do 5. oktobra v Slavonskem Brodu na Hrvaškem, so slovensko ekipo sestavljale članice mažoretnih društev iz Kočevja, Ribnice in Sodražice, med njimi tudi tri dekleta iz naše občine. Jera Stritar, ki že več let trenira pri ribniških mažoretah, je nastopila v dveh kategorijah, ti sta prinesli najvišjo uvrstitev ter zlata pokala, in sicer:

- Accesories corps Senior s točko »Marsovci«,
- Accesories corps Junior z ljubko in prepričljivo zgodbo o opicah, ki ima naslov »Ne delajmo poskusov na živalih«.

Sodelovala je tudi v tretjem nastopu v kategoriji Traditional corps Senior s točko »Vojaki«, s katerim pa so se uvrstile na tretje mesto. Po razočaranju v Franciji pred dvema letoma je bil to uspeh, ki so ga dekleta le sanjala. Vse to so dosegla s trdim delom na parketu, številnimi napornimi treningi, še in še ponavljajočimi koraki ter vztrajnimi meti palic – in to pod vodstvom prizadevnih in kreativnih mentoric Sabine Ivančič, Jane Rus in Anje Pajnič. Slednja je svoje najmlajše varovanke v kategoriji Accesories corps minime prav tako pripeljala do srebrnega pokala. To žlahtno slovensko bero na EP je dopolnila še odlična kočevska mažoreta Lara Lavrič z nastopom v kategoriji Solo Accessories Preteen, in si prislužila srebro. Omeniti pa je treba tudi odlično 6. mesto ribniškega dueta Špele Šolaja in Maruše Košmrlj, ki sta si ga priborili z nastopom v kategoriji Duo Accessories Corps Junior pod mentorstvom Jane Rus.

V Slavonskem Brodu sta nastopili še dve dekleti iz velikolaške občine. To sta bili Neja Kovačič in Maruša Šušteršič; predstavili sta se z duetom v kategoriji Accessories duo Preteen pod vodstvom mentorice Klavdije Križ Potisk. Deklici sta svoj nastop solidno opravili, za poseg po visokih mestih pa je bila konkurenca prehuda. Vsekakor je bil že sam nastop na EP zanj gotovo uspeh in dobra izkušnja za njuno nadaljnjo mažoretno pot.

V Velikih Laščah so s prvimi mažoretnimi koraki pričele osnovnošolke višjih

razredov leta 2006 ob potrpežljivem vodstvu mentorice Klavdije Križ Potisk iz Kočevja. Po vključitvi v KUD Primož Trubar je treninge, ki so potekali v Levstikovem domu, finančno podpirala tudi Občina Velike Lašče. Kmalu so mlade mažorete nastopile na šolskih in občinskih prireditvah, predstavile so se tudi na državnem prvenstvu. Po treh letih treniranja v Velikih Laščah se je Jera Stritar odločila svoje plesno mažoretno znanje nadgraditi ob že izkušenih mažoretah v Ribnici. Tako je mažoretna palica postala stalna spremljevalka večkrat na teden, ko se je z Rašice vozila proti Ribnici, po treningu pa čakanje na avtobus, pa zgodnje vstajanje ob sobotnih in kdaj tudi nedeljskih jutrih, ko so drugi lahko še spali, mraz in zasnežene ceste, odsotnost od prijetnih družinskih dogodkov ter še mnoga druga odrekanja, ki so sedaj dragocen dodatek žlahtnim kovinam v dveh zlatih in enem bronastem pokalu.

Vendar časa za počitek ni. Dekleta se ozirajo naprej – čakajo jih nastopi doma, čaka jih naslednje evropsko prvenstvo, morda celo svetovno prvenstvo prihodnje leto v Italiji.

M. S.

Z odločni koraki v nastopu "Vojaki" so ribniške seniorke prikoralale na 3. mesto.

Vesetje ob sanjskem dosežku

ŠMD TURJAK FERVITAL PRVAK OBČINSKE LIGE V MALEM NOGOMETU VELIKE LAŠČE

Konec meseca septembra smo zaključili s 15. jubilejno sezono Občinske lige v malem nogometu Občine Velike Lašče. Tekmovanje je potekalo od sredine aprila do konca septembra ob sredah in nekaj ponedeljkih na šolskem igrišču v Velikih Laščah. V ligi je nastopilo 10 občinskih ekip in povabljen ekipa K-Team ŠD Kompolje iz občine Dobropolje. Odigranih je bilo 22 krogov.

Po mnenju mnogih je bilo to najboljše in najbolj izenačeno prvenstvo do sedaj, saj je praktično vsaka ekipa lahko premagala vsako. Letošnji prvak je postala ekipa **ŠMD Turjak Fervital**, kar ji še nekaj krogov pred koncem ni kazalo. Drugo mesto je zaradi boljšega izkupička na medsebojnih tekmah z ekipo KMN Velike Lašče osvojila ekipa **Brasil**. Ekipa **KMN Velike Lašče** se je tako morala zadovoljiti s tretjim mestom. Pokal za Fair Play je osvojila ekipa **ŠDT Turjak Error** z 32 kazenskimi točkami. Najboljši strelca je postal igralec **Aleš Pirman** iz ekipe KMN Velike Lašče s 37 doseženimi zadetki.

V letošnji sezoni so vse ekipe in sodnika s točkovanjem izbirali tudi najboljšega igralca in vratarja lige.

Najboljši igralec je po glasovanju prepričljivo postal **Klemen Duščak** (Brasil), za njim sta se uvrstila Gal Škulj (Galaktiki) in Kristjan Čož (KMN Velike Lašče).

Za najboljšega vratarja je bilo glasovanje bolj izenačeno, vendar je najboljši vratar zaslužen postal **Dejan Gakovič** (ŠMD Turjak Fervital), za njim sta se uvrstila Nejc Duščak (Brasil) in Aljaž Grebenc (Givova Calcetto Team).

Tekmovanje smo zaključili z druženjem v lovski koči v Retjah, kjer je **župan g. Anton Zakrajšek** tudi podelil pokale najboljšim.

Ob zaključki se v imenu organizatorja lige **KMN Velike Lašče** zahvaljujemo obema sodnikoma iz Ljubljane Almirju Fetiću in Seadu Nadareviću, ki sta korektno sodila celotno sezono, skrbniku dvorane in igrišča Igorju Severju ter Tomažu in Tadeju Maroltu za pripravo zelo okusnega golaža na zaključnem druženju.

Posebna zahvala gre Občini Velike Lašče, županu g. Antonu Zakrajšku ter Županovemu skladu, ki so finančno podprli letošnjo Občinsko ligo v malem nogometu Velike Lašče, najbolj množično športno rekreativno tekmovanje v naši občini.

Pokali za najboljše v letošnji sezoni

KONČNA LESTVICA									
vrsta	moštvo	igralcev	prva	druga	tretja	golov	priloga	točke	golovna
1.	ŠMD TURJAK FERVITAL	20	15	2	3	124	34	47	+90
2.	BRASIL	20	14	3	3	83	38	45	+45
3.	KMN VELIKE LAŠČE	20	14	3	3	133	58	45	+75
4.	GALAKTIKI	20	10	1	9	91	80	31	+11
5.	GIVOVA CALCETTO TEAM	20	9	4	7	67	66	31	+1
6.	ŠDT ROZIKA	20	8	6	6	70	49	30	+21
7.	K TEAM ŠD KOMPOLJE	20	8	3	9	53	46	27	+7
8.	LAŠČE	20	8	2	10	64	64	26	0
9.	KOMARJI	20	5	3	12	52	80	18	-28
10.	MLP UNITED	20	5	1	14	42	81	15	-39
11.	ŠDT TURJAK ERROR	20	0	0	20	26	209	0	-183

NAJBOLEŠI STRELCI		osebni
1.	PIRMAN ALEŠ (KMN VELIKE LAŠČE)	37
2.	DUŠČAK KLEMEN (BRASIL)	27
	PEGUŠ BLAŽ (ŠMD TURJAK FERVITAL)	27
4.	ANDOLŠEK PETER (KMN VELIKE LAŠČE)	26
	ŠKULJ GAL (GALAKTIKI)	26
6.	BLAŽIČ LUKA (ŠMD TURJAK FERVITAL)	23
7.	PEGUŠ MIHA (ŠMD TURJAK FERVITAL)	21
	KLARIČ ROMAN (LAŠČE)	21
9.	NJENIČ GORAN (KMN VELIKE LAŠČE)	19
	PETELIN MATJAŽ (ŠMD TURJAK FERVITAL)	19
11.	INDIČAR DOMEN (LAŠČE)	18

FAIR PLAY		kazenski točke
1.	ŠDT TURJAK ERROR	32
2.	MLP UNITED	45
3.	K TEAM ŠD KOMPOLJE	62
4.	KMN VELIKE LAŠČE	59
5.	GALAKTIKI	67
6.	ŠDT ROZIKA	72
7.	LAŠČE	76
	GIVOVA CALCETTO TEAM	78
9.	ŠMD TURJAK FERVITAL	82
10.	KOMARJI	85
11.	BRASIL	89

Slika OLMN 2014 - lestvice

Pripravil: Aleš Pirman, KMN Velike Lašče

KMN VELIKE LAŠČE POKALNI ZMAGOVALEC

Stojijo z leve proti desni: Goran Njenjič, Kristjan Čož, Aleš Pirman, Peter Andolšek

Čepijo z leve proti desni: Tomaž Avžlahar, Rok Vidic, Mitja Centa

V letošnji tekmovalni sezoni smo tradicionalno izpeljali tudi Pokalno tekmovanje Občine Velike Lašče v malem nogometu, ki je potekalo po turnirskem sistemu na šolskem igrišču v Velikih Laščah. V tekmovanju so lahko nastopale le ekipe iz občinske lige.

Po skupinskem delu so si nastop v polfinalu zagotovile zmagovalne ekipe skupin KMN Velike Lašče, ŠDT Rozika in K-Team ŠD Kompolje. Zadnje mesto za polfinale pa so si v repasažu drugo uvrščenih ekip po skupinah zagotovili igralci iz ekipe Brasil.

Po žrebu smo dobili polfinalna para ŠDT Rozika : K-Team ŠD Kompolje in KMN Velike Lašče : Brasil. Po razburljivih srečanjih sta si mesto v finalu zasluženo priigrali ekipi **KMN Velike Lašče** in **K-Team ŠD Kompolje**.

Poraženca polfinala sta za 3. mesto izvajala 6-metrovke. Več sreče so imeli igralci ekipe **Brasil**, ki so tako osvojili 3. mesto, ekipi **ŠDT Rozika** pa je pripadlo končno 4. mesto.

Finalna tekma je bila zelo izenačena in tak je bil tudi rezultat po koncu rednega dela. Za pokalnega zmagovalca so tako odločale 6-metrovke. Pri streljih so imeli več sreče igralci ekipe **KMN Velike Lašče** in tako že tretjič v zadnjih štirih letih osvojili Pokal občine Velike Lašče v malem nogometu.

Za najboljšega igralca je bil izbran **Mitja Kovačević** (K-Team ŠD Kompolje). Najboljšemu vratarju turnirja **Nejcu Duščaku** pa je pokal tradicionalno podelil starosta velikolaških golmanov **Tadej Marolt**.

POKAL OBČINE VELIKE LAŠČE 2014	
POLFINALE	
22:00 ŠDT ROZIKA : K TEAM ŠD KOMPOLJE	0 : 3
22:10 KMN VELIKE LAŠČE : BRASIL	5 : 1
ZA 3. MESTO (6-metrovke)	
22:55 ŠDT ROZIKA : BRASIL	2 : 3
FINALE	
23:00 K TEAM ŠD KOMPOLJE : KMN VELIKE LAŠČE	2 : 2 (p)

Skupinska slika igralcev najboljših treh ekip

Pripravil: Aleš Pirman, KMN Velike Lašče

1. SLOVENSKA FUTSAL LIGA V ŠPORTNI DVORANI V VELIKIH LAŠČAH

KMN VELIKE LAŠČE tudi letos tekmuje v 1. slovenski futsal ligi. V letošnji tekmovalni sezoni nastopa 10 ekip iz celotne Slovenije. Ekipa je glede na lansko sezono zelo spremenjena, saj smo se po koncu lanske sezone zahvalili večini igralcem, ki niso prihajali iz domačih krajev. V letošnji sezoni tako nastopamo večinoma z domačimi fanti, velika večina je igrala že v letošnji Občinski ligi v malem nogometu Velike Lašče. Velika okrepitev je mladi **Klemen Duščak**, ki že dosega zadetke in že po nekaj tekmah trka na vrata mlade Slovenske reprezentance v futsalu.

Želja je, da se v nadaljevanju sezone po poškodbi vrne **Mark Pintarič**, ki je izpustil celotno lansko sezono. Trener je postal Almir Fetič, oče slovenskega reprezentanta Alena Fetiča, ki futsal igra v 1. hrvaški futsal ligi.

Do sedaj smo odigrali 3 srečanja v 1. SFL in tekmo osmine finala pokala Terme Olimia. V vseh srečanjih smo pustili dober vtis, saj nas ni nobena ekipa nadigrala.

DOSEDANJI REZULTATI 1. SFL:

KMN Velike Lašče : FC Litija 4 : 4 (1 : 2)

KMN Velike Lašče : KMN Sevnica 3 : 5 (1 : 3)

ŠD Brezje RE/MAX : KMN Velike Lašče 5 : 3 (2 : 1)

POKAL TERME OLIMIA:

KMN Velike Lašče : KMN Dobovec Trgovina Jager 4 : 5 (2 : 4)

TERMINI PRIHODNIH DOMAČIH TEKEM V 1. SFL V ŠPORTNI DVORANI VELIKE LAŠČE

6. krog	Petek, 7. 11. 2014	KMN VELIKE LAŠČE : ŠD EXTREM	ob 20.00
8. krog	Petek, 5. 12. 2014	KMN VELIKE LAŠČE : KMN BENEDIKT	ob 20.00
12. krog	Petek, 23. 1. 2015	KMN VELIKE LAŠČE : RE/MAX BREZJE	ob 20.00
14. krog	Petek, 6. 2. 2015	KMN VELIKE LAŠČE : KMN BRONX ŠKOFIJE	ob 20.00
16. krog	Petek, 27. 2. 2015	KMN VELIKE LAŠČE : DOBOVEC PIVOVARNA KOZEL	ob 20.00
18. krog	Petek, 13. 3. 2015	KMN VELIKE LAŠČE : OPLAST KOBARID	ob 20.00

Vljudno vabljeni na ogled prihodnjih tekem v športno dvorano v Velikih Laščah.

V prihodnjem tednu začnemo tudi s tekmovanji mlajših kategorij U-19 in U-21.

Slike iz tekme v Dvorani Tabor v Mariboru proti ekipi ŠD Brezje RE/Max

Prejšnji slovenski reprezentant Rok Grželj (rumen dres) in Rok Vidic (KMN Velike Lašče)

Od leve proti desni: Klemen Modic (KMN Velike Lašče), Jurček Klinc in Peter Andošek (KMN Velike Lašče)

Klemen Duščak v akciji ...

Pripravil: Aleš Pirman / KMN Velike Lašče

OBČINSKA MALONOGOMETNA LOVORIKA SE JE VRNILA »NA PRAVO MESTO«

ŠMD Turjak Fervital postal prvak občinske lige v malem nogometu

Ko se je čas predvolilne kampanje za občinski svet ravno začel, je ŠMD Turjak v občinskem malonogometnem tekmovanju z 8. naslovom prvaka »najtrofejnejši klub« v občini Velike Lašče tri kroge pred koncem tekmovanja prvič v sezoni prišel v pozicijo, ko je sam odločal o usodi zmagovalca lige. Takrat sicer še vedno v zaostanku 2 točk do takrat vodilnega KMN Velike Lašče, vendar s tekmo manj od glavnega nasprotnika, in kot sem nekoč že zapisal, večnega rivala v občinski ligi.

Pred tem sta sledila dva spodrsnjaja KMN Velike Lašče, a je bila kljub temu na lestevici pred nami še vedno tudi ekipa Brasil, ki se je v letošnjem troboju za naslov prvaka prvič potegovala za naslov. Tako je na krilih bratov Duščak in dobrepolske kolonije do tistega kroga imela vse v svojih rokah. Nato pa se je zgodilo še tisto, na kar smo čakali in upali mi — ekipa Brasil je nepričakovano izgubila, zopet je bila krvnik ekipa ŠDT Rozika. Sam si zaradi zaključevanja študija in priprav na zagovor tekme nisem ogledal, sem pa že med polčasom prejel klic vodje tekmovanja: »Jani, prvaki ste, Brasil po polčasu izgublja s 3 : 0.« »Aleš, tudi če izgubijo, imamo mi še 3 tekme do konca,« je sledil moj odziv. Ko se je tekma zaključila, sem obvestil vseh preostalih 5 članov naše ekipe. In odzivi so bili podobni in pozitivno nastrojeni. »Ajdeeee!« je bil kot navadno najpogostejši. Ponovno smo se aktivno vključili v boj za naslov, dodatno motivacijo pa je predstavljalo tudi dejstvo, da bo ob osvojitvi prvaka to za dva izmed naših, Bojana Zidarja in Blaža Feguša, prva tovrstna lovorika, zagotovo pa ne zadnja.

Kot uvodoma napisano, smo takrat prvič prevzeli vajeti v svoje roke in do konca smo morali nanizati še 3 zmage na preostalih 3 tekmah. Nič posebnega, bi si kdo mislil, toda glede na razplet in dogajanje v letošnji ligi ter predvsem na razpored naših tekem je bil to vse prej kot lahek zalogaj, za katero koli ekipo. Že krog pred tem smo mukoma s 5 : 4 premagali zasedbo Lašč, kjer smo dvakrat zaostajali z 2 goloma razlike. Pa smo se na krilih našega vratarja, ki nam v trenutkih zaostanka pogosto pomaga tudi na napadalni polovici, uspeli vrniti.

Naslednja tekma je sledila z edino ekipo, ki je sodelovala kot povabljen v ligi, K Team ŠD Kompolje. Za nas vedno neugoden nasprotnik, proti kateremu smo izgubili že v letošnjem pokalu, v prvem delu sezone pa odigrali neodločeno. Pred tekmo so se mi dozdevali nekako še dodatno motivirani, da nam preprečijo slavje, morda je k temu pripomogla tudi »obljuba gajbe« takratne vodilne ekipe. Po polčasu zaostajamo z 1 : 0, a uspemo 3 min do konca tekme rezultat popolnoma preobrniti na 2 : 1. Potem pa »šok nejevera« kot bi zapisal moj prijatelj iz Velikih Lašč ter mojster pisane in govornjene besede. Sodnik Fetič je 15 sekund do izteka tekme, priznamo, upravičeno dosodil 5. prekršek naše ekipe v drugem polčasu. Po pravilih malega nogometa je sledil neoviran strel nasprotne ekipe z 10 metrov, ki ga je Gakovič uspel mojstrsko obraniti, odbitek pa je bil z naše strani poslan daleč, zelo daleč, tam nekje blizu mlekarne se je morala žoga ustaviti. Gakovič je, ne samo s to parado, ampak tudi s svojimi letošnjimi predstavami dokazal, da je trenutno, zame pa že odkar se je prvič postavil med vratnice, najboljši vratar občinske lige.

Naslednji teden smo se soočili z našo pobrateno ekipo ŠDT

Rozika, a tekma, morda tudi na začudenje gledalcev, niti približno ni kazala znakov tovrstnega prijateljskega odnosa. Še 5 min do konca je bil rezultat 0 : 0, malo nas je že stiskalo, predvsem zaradi šestih vratnic, ki so nam preprečile zadetek za vodstvo. Nato pa na hitro 2 gola v njihovi mreži, boj do zadnje sekunde in naša zmaga, ponovno z 2 : 1.

»Samo še ena zmaga, samo še ena,« smo si ves čas ponavljali. Zadnjo tekmo smo igrali proti Galaktikom, najmlajši zasedbi lige, ki so »ukradli« ključne točke ekipi KMN Velike Lašče. Brez popuščanja, zmaga je bila imperativ, in tokrat brez prevelikega stresa, ki ga je bilo preveč že na prejšnjih tekmah. Morda so tu res prišle do izraza izkušnje, naši igralci večinoma vendarle igrajo v občinski ligi že od same ustanovitve (letos je bila okrogla 15. izvedba), naši nasprotniki pa so po 10 let in več mlajši od nas. Zadnja tekma se je tako zaključila s prepričljivo zmago z 8 : 0. S tem je ŠMD Turjak še 8. postal zmagovalac občinske lige.

Po tekmi smo sebi v čast spili enega za regeneracijo, potem pa hitro še na drugo medobčinsko »fronto«, kjer igramo svoje sobotne tekme. Tudi tam je bil razplet izenačen vse do zadnjega kroga, igra točk pa nam, z razliko od občinske lige, ni bila naklonjena. Tako smo z 2 točkama manj od zmagovalcev ostali brez pokala. Drugo leto ciljamo na dvojno krono, naj ostanejo vsaj cilji visoki, če se morda pri končni uvrstitvi kaj ponesreči.

Ob koncu bi se rad zahvalil Robertu Ferfolji in podjetju Fervital, d.o.o., katerega ime je letos prvič nosila naša ekipa. Brez njegove spodbude in športno-ortopedskih pripomočkov bi bil uspeh bržčas težje dosegljiv. Ponovno zahvala tudi predsedniku KMN Velike Lašče za odlično vodenje lige in organizacijo samega zaključka v lovski koči.

Ne glede na to, da se polovica ekipe na tekme vozi iz Ljubljane, je še vedno prvi cilj vseh igralcev uspeh v velikolaški ligi. Tako bi se rad zahvalil prav vsem članom naše ekipe, ki vsako leto bolj dokazujejo svojo pripadnost ekipi in domačemu kraju. Dobre uvrstitve in tudi porazi (četudi samo v občinskem tekmovanju oz. za nekatere nogometne »znanke« ligo, ki ji dodajajo pridevnik s poimenovanjem tropskega sadeža) pa našo ekipo še dodatno motivirajo in ženejo naprej ter nas miselno že vodijo v dvoboje naslednje sezone.

Člani zmagovalne ekipe ŠMD Turjak Fervital (na sliki manjka Luka Blažič)

Zgoraj: Dejan Gakovič, Urban Gruden, Miha Feguš, Blaž Feguš

Spodaj: Robert Ferfolja, Jani Levstik, Bojan Zidar, Matjaž Petelin

Športni pozdrav!

Jani Levstik

SLABO VREME – DOBRI REZULTATI

Končali smo tekmovanja na prostem. Letošnje muhasto vreme, polno dežja, viharji in žled so krojili koledar tekem. Tako so se lahko prve tekme na prostem pričele šele meseca maja namesto marca, kar je zgostilo tekmovanja v pozno jesen. V temperaturno ugodnih sedmih mesecih smo imeli več kot 50 tekem. Naši člani tekmujejo v mnogih pokalnih tekmovanjih (slovenski dvoranski pokal, slovenski tarčni pokal, AH slovenski pokal, 3-D slovenski pokal, Jadranski pokal), na vseh državnih prvenstvih in veliko prijateljskih tekmah.

Časovno pa tudi denarno ni mogoče slediti vsem možnostim, kar se kaže posebej ob mlajših kategorijah, saj starši vseh želja in hotenj ne morejo izpolniti. Lokostrelska zveza je do sedaj razpisala že več kot 70 različnih tekem.

Kljub težavam, visokim stroškom prevozov in lokaciji tekmovanj po vsej Sloveniji in v zamejstvu smo lahko zadovoljni z doseženimi rezultati (zainteresirani lahko poimenske razvrstitve in rezultate spremljajo na spletni strani Lokostrelske zveze Slovenije). Jedro tekmovalcev kluba šteje čez dvajset članov in članic. Udeležba na posameznik tekmah pa je različna.

Izpostaviti moramo naše najboljše tekmovalce, njihove uvrstitve in naslove v letu 2014.

Klavdija Možina, članska in absolutna državna prvakinja v disciplini 3-D, vice prvakinja v disciplini 900 krogov in tretja v 3-D slovenskem pokalu.

Edvard Goršič, zmagovalec 3-D pokala s sestavljenim lokom, vice državni prvak v disciplini 3-D v sestavljenem loku, v disciplini AH pa je z dolgim lokom osvojil tretje mesto na državnem prvenstvu in četrto mesto v disciplini 900 krogov. Tekmovalec z rdečo kapo je letošnji evropski prvak Slavko Turšič.

Matic Štrukelj, naš najperspektivnejši tekmovalac v kategoriji kadeti, tekmuje z golim lokom, prvi v AH slovenskem pokalu, drugi v slovenskem dvoranskem pokalu, prvi v slovenskem 3-D pokalu, državni prvak v disciplini 900 krogov, vice prvak v disciplini 3-D, drugi na odprtem šolskem prvenstvu in državni prvak v disciplini AH.

Stanislav Ahac, naš najboljši veteran, tretje mesto na državnem prvenstvu v 3-D, četrto mesto v 3-D pokalu, peto mesto v disciplini 900 krogov na državnem prvenstvu, šesto mesto v AH pokalu.

Seveda to niso vsi tekmovalci, dobre rezultate so dosegli tudi drugi. Blaž Koritnik drugo mesto v 3-D slovenskem pokalu, drugo mesto na državnem prvenstvu, sedmo mesto v Jadranskem pokalu, Božo Kovačič peto mesto v slovenskem pokalu, četrto mesto na državnem prvenstvu itd. Tu so še Jože Miklič na državnem prvenstvu, Maks Koren tretji na državnem prvenstvu, oba v 3-D disciplini in svoji kategoriji. Izpostaviti moramo še najmlajše tekmovalce, ki redno posegajo po dobrih uvrstitvah, predvsem so to: Tilen Dolšak in Matic Klun z dolgim lokom ter Jakob Koritnik in Miha Gale z instiktivnim lokom.

Tilen Dolšak (levi) in Matic Klun po uspešnem državnem prvenstvu 2014 na Ulovki

S prijateljskimi tekmami v oktobru (Ložnica, 11. 10. 2014, in Budanje, 18. 10. 2014, bomo zaključili sezono na prostem z izjemo tradicionalne tekme v 3-D t. i. Božične tekme na Turjaku 26. 12. 2014.

Z oktobrom se že selimo v dvorane, vadba se prične s torkom ob 18.30 v telovadnici v Velikih Laščah, kamor vabimo tudi ljubitelje lokostrelstva na prve korake pod strokovnim vodstvom.

Božo Kovačič

SLS

Slovenska ljudska stranka

Spoštovane občanke in občani!

V Slovenski ljudski stranki se zahvaljujemo vsem, ki ste zaupali naši listi in nam namenili svoj glas.

Izvoljeni svetnici in svetnik ter člani odborov iz vrst SLS se bomo pri svojem delu trudili, da program, ki smo ga predstavljali pred volitvami, ne bo mrtva črka na papirju.

Naš cilj je uresničitev projektov, ki bodo našo občino naredili še uspešnejšo in vsem še prijaznejšo.

Še enkrat iskrena zahvala.

ZAHVALA

SDS

vsem, ki ste na volitvah za člane Občinskega sveta zaupali svoj glas kandidatom Slovenske demokratske stranke.

Izvoljeni svetniki obljublamo, da bomo s poštenim in zavzetim delom izpolnili vaša pričakovanja.

**ODGOVORI ZA
OBČINO VELIKE LAŠČE.**

HVALA ZA VAŠ GLAS!

N.Si VELIKE LAŠČE

SD SOCIALNI DEMOKRATI

Drage občanke, spoštovani občani!

Za nami so lokalne volitve. Iskreno se zahvaljujemo občanom, ki so izkoristili svojo volilno pravico in nam namenili svoj glas.

Obdobje, ki je pred nami, ne bo lahko, saj se lokalnim skupnostim znižujejo sredstva za njihovo delovanje. Zato je še bolj pomembno, kam bomo vlagali sredstva občine Velike Lašče. To je denar vseh občanov! Zato se bomo zavzemali za skladen in uravnotežen razvoj vseh delov občine.

Da bomo lažje delovali v dobro vseh občanov, vas vabimo, da nas seznanite s problematiko v vašem okolju in nam posredujete svoje predloge za boljše in učinkovitejše delovanje v občinskem svetu in občinskih odborih.

Tel.: 031752293 (Polona)

Občinski odbor SD Velike Lašče

LISTA 1550 SE ZAHVALI

Spoštovani občani!

V tem zapisu bi se rad najprej zahvalil vsem, ki ste namenili glas listi 1550, za zaupanje, ki je izraženo v obliki dveh konkretnih mandatov v občinskem svetu občine Velike Lašče. Za listo 1550 je to tudi velika obveza, da si vsa štiri leta prizadeva za uresničevanje tako programa liste kot tudi za učinkovito in sprotno reševanje problemov v občini. Zelo veseli dejstvo, da je v občinskem svetu polovica novih svetnikov in da obenem ženske predstavljajo v občinskem svetu ravno tako polovico vseh svetnikov! To gotovo pomeni novo energijo, potrebno za uspešno delo občinskega sveta. In navsezadnje, pravzaprav najmanj tako pomembno pa je dejstvo, da je dosežena enokomerna teritorialna zastopanost v občinskem svetu, kar zagotovo pomeni boljše povezanost z vsemi občani in lažje registriranje njihovih potreb in želja. Rob je bil v preteklem mandatu brez svojega predstavnika v občinskem svetu, in to se je pri delu Krajevnega odbora zelo poznalo.

Pomembno dejstvo je tudi to, da je lista 1550 dobila pomembno podporo volivcev predvsem z lastno aktivnostjo na terenu in na družbenem omrežju ter ob minimalnih stroških za volilne aktivnosti – gotovo so bili bistveno manjši, kot so jih imele nekatere politične stranke.

Da bi se lista 1550 zares predstavila vsem občanom, smo se lotili tudi akcije "S kolesom po 88 zaselkih in naseljih velikolaške občine". Ob tej priložnosti sem šele zaznal pravi utrip in značilnosti naše občine. Da je lepa, vemo vsi, o pomankljivostih pa predvsem tisti, ki živijo v odročnejših naseljih, kot npr. Sloka Gora, Medvedjek, Bukovec in še bi lahko našteval. V teh naseljih pogrešajo boljše cestno povezavo in širokopasovno povezavo – ta je sploh problem, saj trenutno ne obstaja popis zatečenega stanja in je brez širokopasovne povezave še približno 20 zaselkov. Gotovo je ena od prvih nalog občine, da zagotovi na področju širokopasovne povezave s svetom vsem občanom enake pogoje!

Morda lahko ob tej priliki opozorim še na en "problem", ki sem ga zaznal med kolesarjenjem in ki je gotovo vreden vsaj razmisleka, če ne že takojšnjega ukrepanja: veliko tabel z oznako kraja je zanemarjenih, umazanih, poškodovanih in gotovo niso lepo sporočilo obiskovalcem. Poleg tega pa je vsaj ena tretjina tako nagnjenih postrani, da je zelo moteče.

In še "kolesarsko" razmišljanje: naša občina je raj za kolesarje, za ravninske in tudi za tiste, ki imajo radi vzpone, velik problem pa je kolesarjenje od Velikega Ločnika do Rašice. Rešitev je seveda kolesarska steza, za začetek vsaj na relaciji Turjak–Rašica, kar bi bila tudi pomembna turistična pridobitev ...

Vse občane, posebej pa tiste, ki živite na območju KO Rob in Rute pa vabim, da mi svoje težave, pripombe ali predloge sporočite na e-pošto: reco.knafelc@gmail.com ali na telefon 041 289 417.

Na sodelovanje!

Srečo Knafelc, občinski svetnik, Krvava Peč

SREČANJE OB OBLETNICI MATURE

Letos mineva 41 let, odkar smo dijakinje Upravno administrativne šole v Ljubljani zapele pesem Gaudeamus igitur – veselimo torej se, mlada nam je duša ... Naše poti so se razšle, nekatere sošolke so se večkrat srečevale, sama sem se jim pridružila šele na 38. obletnici v gostilnici Guliver v Ljubljani in bila nad druženjem navdušena. V juniju sem jim predlagala, da se po dopustih dobimo v naših krajih, saj imamo pomembne zgodovinske in kulturne znamenitosti. Dne 4. septembra smo se ob deseti uri zbrale v Turjaku. Milena se je z avtobusom pripeljala iz Tržiča; Neva, Tatjana, Nada in Veronika so bile že ob deveti uri pred gradom; Branka in Sonja sta se pridružili z manjšo zamudo, sama sem se pripeljala iz Sodražice z Nevo; ta je poskrbela za zobno krtačko – borovničevac in okusno rozinovo potico za zajtrk. Peš smo se napotile do gradu, kjer nas je pričakal vodič Eugen Šterbec v prepričanju, da še nismo bile pri birmi, ker ne poznamo na uro.

Grad Turjak je renesančna utrdba iz 16. stoletja, ko je bil obnovljen po potresu leta 1511. Prvotni grad je stal nekoliko nižje od današnjega. Na gradu so gospodarili Auerspergi. Zlasti znan je Andrej Turjaški, ki je premagal Turke v bitki pri Sisku 22. junija 1593, na dan sv. Ahaca, in v tem letu je bila pred gradom posajena znamenita turjaška lipa, ki jo France Prešeren v svoji pesnitvi Turjaška Rozamunda omenja kot hrast (umetniška svoboda). Med drugo svetovno vojno se je v septembru 1943 v grad zateklo več kot 700 pripadnikov vaških straž, ki so se vdali partizanom in tragično končali svoja življenja.

V letih od 2004 do 2006 je bil grad deloma obnovljen. Ogledale smo si Dalmatinovo kapelo s freskami iz 15. stoletja, viteško dvorano, obnovljeno ostrešje stolpa, spoznale smo skrivne izhode iz gradu, pogledale v notranjost katoliške kapele in izvedele zgodovinske zanimivosti prebivalcev gradu.

Zapeljale smo se do Trubarjeve domačije na Rašici, kjer nas je, po dogovoru z Barbaro Pečnik, pričakoval odličan vodnik Andrej Perhaj. V prijetnem prostoru, kjer se je soj luči odbijal od vitražnih stekel, smo poslušale v lepem domačem jeziku o življenju in delu mlinarjevega sina Primoža Trubarja, ki je prvi razmišljal o slovenskem knjižnem jeziku in je njegov utemeljitelj. Trubar je svoje ljudstvo prvi nagovarjal z izrazom »Slovenci«. Objavil je 22 knjig v slovenskem jeziku in dve v nemškem. Katekizem in Abecednik sta nastali zaradi potrebe po izobrazbi, ki je bila združena tudi z verskimi cilji. V Cerkovni ordingi pa so protestanti zahtevali, naj cerkveni obredi potekajo v domačem jeziku. Če ne bi bilo Trubarjevega literarnega delovanja, se slovenska narodna zavest morda sploh ne bi razvila.

V Velikih Laščah smo se v Levstikovem domu povzpele v prvo nadstropje do spominske sobe Frana Levstika in Josipa Stritarja, dveh pomembnih slovenskih književnikov. S prisrčnim nasmehom nas je sprejela Slava Petrič, njeno zanimivo podajanje življenja in dela Levstika in Stritarja bi lahko poslušale cel dan.

Fran Levstik, rojen v Dolnjih Retjah, je bil pesnik, pisatelj, dramatik. Motivika njegove poezije je ljubezenska. Tako so nastale Tonine in Franjine pesmi. Pesmi opevajo trenutke sreče in na koncu nesrečne ljubezenske zveze. Gospa

Petričeva je povedala, da je Levstik večkrat dejal: »Ljubezen je lepa, dokler si zaljubljen.« Pisal je tudi otroško poezijo, znana je pesniška zbirka Najdihojca. Najdihojca je nagajiv, nepremišljen otrok, ki ga pritegne vsaka neumnost. Kdo ne pozna pripovedke o ljudskem silaku Martinu Krpanu z Vrha? To je Fran Levstik napisal pod Ilijevem kozolcem po pripovedi kmeta Močilarja. V Velikih Laščah je bila leta 1855 uprizorjena tudi kmečka igra – burka Juntez, v kateri je Levstik sam odigral glavno vlogo. Med bolj poznanimi je tudi njegova povest Deseti brat in literarni potopis Popotovanje od Litije do Čateža. Fran Levstik je bil velik Slovenec, velik politik, velik jezikoslovec.

Levstikov prijatelj Josip Stritar se je rodil na Podsmreki, oženil se je na Dunaju in zgradil čudovito vilo. Preizkusil se je v vseh literarnih vrstah. Pesmi je začel pisati že zgodaj, pri trinajstih letih. Poznan je po pripovedi oziroma vaški povesti Svetinova Metka, po romanu Zorin in Gospod Mirodolski. Napisal je tudi štiri mladinska dela: Pod lipo, Jagode, Zimski večeri in lešniki. Bil je tudi prevajalec, večino življenja je preživel na Dunaju, a se je s svojimi številnimi deli zapisal v zgodovino slovenske književnosti. Stritarjeva spominska zbirka je zanimiva zaradi predmetov in dokumentov, ki so jih poklonili Stritarjevi vnuki.

Pripoved gospe Slave Petrič je bilo tako zanimiva, da smo si vsaka pri sebi obljubile, da bomo v letošnjih zimskih večerih prebirale poezijo in prozo obeh velikih slovenskih književnikov, obeh velikih rodoljubov.

Kulturno zgodovinska pot je trajala dobre tri ure, za kar nam ni bilo žal. Ura se je bližala drugi popoldne. V gostilni Škrabec v Robu nas je pričakal narezek domače salame in kruh, iz katerega se je še kadilo. Čebulni se je kar »pokadil«, zmanjkalo ga je v trenutku, skutin je bil enkrat in tudi navadnega je ostal le manjši košček. Nadaljevale smo z odlično gobovo juho iz poključkih jurčkov, da ne govorimo o domačem zajcu, popečenih gobah, zelenjavni prikuhi.

Klepetale smo do petih, si ogledale še Škrabčev muzej starih predmetov in oblač. Med dežnimi kapljami smo se poslovile ter zadolžile Mileno, da pripravi podobno enodnevno turo v prihodnjem letu v njenem kraju, Tržiču.

Bilo je lepo. Morda vam ta opis srečanja da namig, da tudi kdo izmed vas povabi sošolce v naše kraje ali se dobimo tudi sošolci osnovne šole. Nič ne bi škodilo, da si večkrat osvežimo znanje o naših književnikih, na katere smo lahko upravičeno ponosni.

Ana Pia Debeljak
Foto: Eugen Šterbec

GOSPODARSTVO V NAŠI OBČINI JE NA PSU – ŽUPAN BREZ VIZIJE GOSPODARSKEGA RAZVOJA

Pred osmimi leti sem kandidiral za župana Občine Velike Lašče. Spomnim se, takrat je imel sedanji župan kar štiri protikandidatke. Vsi štiri protikandidati smo imeli kot enega glavnih ciljev za tisti mandat ureditev obrtno-podjetniške cone v naši občini. Župan sicer ideji sprva ni bil naklonjen (dokaz je bil članek v časopisu Dnevnik, v katerem je župan v intervjuju opozarjal, da so blokvske gradnje in obrtna cona le strošek za občino). Verjetno je imel v mislih, da je potrebno novonastala naselja in obrtne cone komunalno opremiti, to pa predstavlja strošek za občino. Tako gledanje na zadevo pa je zelo kratkovidno. Zemljišča za obrtno cono se namreč odkupi, se jih komunalno uredi (do tu je strošek) in potem proda. Pri prodaji lahko občina ustvari tudi dobiček. A politika je po navadi kratkovidna in ji ni v interesu izpeljati projektov, ki dajo pozitivne rezultate na dolgi rok (v času naslednjega župana), kar nam pove tudi kakovost asfalta v naših krajih.

Pred osmimi leti sem se pogovarjal s takratnim županom Občine Grosuplje. Imeli so šest obrtnih con. Letos je aktualni grosupeljski župan povedal, da je v planu že osma obrtna cona. Mi v Občini Velike Lašče pa nimamo še nobene obrtne cone. Ribničani imajo obrtne cone. Škofljčani jih imajo. Mi smo pa Zimbabve.

Izvirni greh, zakaj nimamo obrtne cone, je v tem, da si naš župan nikoli ni zares želel obrtne cone. Ni imel vizije, kaj z obrtno cono početi. V projekt obrtne cone je šel izključno zaradi programa njegove politične konkurence. Že pred osmimi leti smo izpostavljali, da je potrebno zgraditi obrtno cono kot osnovo za razvoj gospodarstva v naši občini. A vizije, kaj z obrtno cono početi, kako privabiti vanjo investitorje, kako privabiti vanjo podjetja, župan niti imel niti pred osmimi leti niti danes. Nesmiselno je, da je župan dal narediti anketo samo med domačimi podjetniki v naši občini, kdo bi bil pripravljen graditi v naši obrtni coni. Napaka. Naši domači podjetniki zagotovo niso kapitalsko sposobni narediti gospodarskega preboja in odpreti večje število novih delovnih mest. Če želimo gospodarski preboj naše občine, moramo pripeljati podjetnike in podjetja tudi iz drugih področij Slovenije ali celo tujine, ki bi pri nas zgradili poslovne prostore in zaposlovali domače

prebivalstvo – naše občane in občanke. To pa je tudi končni cilj obrtne cone – nova delovna mesta v naši domači občini.

Samo pogledimo primere okoli sebe: Yaskawa Ristro v Ribnici, Ydria motors v Podskrajniku pri Cerknici ... kaj takega bi mi potrebovali. Da se nam ne bi bilo potrebno vsak dan voziti na delo v Ljubljano in stati v kolonah na cesti.

V obrtno cono smo vložili že več kot milijon evrov. Ta denar je sedaj vezan v ta projekt (stroški) in čaka na tistega župana, ki bo imel vizijo, kaj z obrtno cono početi. Anton Zakrajšek to zagotovo ni, saj v štirih mandatih bi lahko na področju gospodarstva naredil ogromno, če bi to želel in znal. Očitno župani naših sosednjih občin to znajo.

Predlagam županu Antonu Zakrajšku, naj poišče nekoga, ki bo nasledil projekt obrtne cone pripeljal do konca, torej do komunalne opremljenosti in do prodaje zemljišč. Predlagam, da to osebo imenuje za podžupana naše občine, zadolženega za razvoj gospodarstva. Če imamo lahko na področju šolstva podžupanja, ki je strokovnjakinja s področja pedagogike, pa imejmo še na področju gospodarstva podžupana, ki bo imel znanje, voljo in željo, da projekt realizira. Nič ni narobe, če župan ni sposoben vsega sam postoriti. Je pa narobe, če namerno zavira razvoj, če noče poiskati nekoga, da mu pomaga na tistih področjih, ki jih sam ne obvlada.

In še to – po uspešnem zaključku projekta obrtne cone se bodo vložena sredstva občine (milijon evrov) povrnila v občinski proračun in bo dvojna korist : denar ponovno v občinski blagajni ter službe na dosegu roke.

Naj bo ta članek v razmislek občankam in občanom glede problematike gospodarstva v naši občini. Glede na to, da sem v zadnjih štirih letih vsako leto predlagal za častno občanko dr. Darinko Grmek Štrukelj (vsakokrat neuspešno, saj so svetniki SDS, SLS in še kdo predlog vedno zavrnili) in mi župan na moj predlog za častnega občana nikoli ni odgovoril niti ene same besede, srčno upam, da mi tudi na ta članek ne bo napisal niti besede odgovora ali polemike v Trobli.

Andrej Kraševc (Rute),
letos kandidiral za občinskega svetnika na Listi 1550

ODGOVOR ŽUPANA

- GOSPODARSTVO V NAŠI OBČINI JE NA PSU – ŽUPAN BREZ VIZIJE GOSPODARSKEGA RAZVOJA

Spoštovani Andrej Kraševc

Ne glede na to, da si srčno želite, da vam ne bom napisal niti besede, bom na kratko odgovoril na vaše »konstruktivno« pisanje.

1. Še kako se na občini zavedamo pomena gospodarstva.
2. Ko sem začel svoj prvi mandat župana občine Velike Lašče, sploh nisem imel s strani gospodarstva primerne sogovornika, s katerim bi začrtali projekte, pomembne za malo gospodarstvo.
3. Zato se je na mojo pobudo že leta 2001 ustanovilo Društvo podjetnikov in malih obrtnikov občine Velike Lašče, ki deluje pod vodstvom uspešnega podjetnika Andreja Stritarja iz Rašice.

4. Skupaj z društvom in občinskim odborom za kmetijstvo, malo gospodarstvo in turizem smo zastavili kar nekaj projektov, ki smo jih in jih še financiramo iz občinskega proračuna. Naj jih nekaj naštejemo:

- sofinanciranje naložb v malo gospodarstvo,
- nepovratna sredstva za odpiranje novih delovnih mest,
- promocijske aktivnosti na področju malega gospodarstva,
- sofinanciranje udeležb na sejmih,
- posodabljanje kmetijskih gospodarstev (naložbe v živinorejsko in rastlinsko proizvodnjo),
- urejanje pašnikov,

- pomoč za plačilo zavarovalnih premij za živali,
- usposabljanje in izobraževanje kmetov,
- sofinanciranje naložb za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetijah in v trženje kmetijskih proizvodov in storitev,
- urejanje kmetijskih zemljišč (male agromelioracije),
- urejanje poljskih poti (dostopov),
- sanacija gozdnih vlak – žled,
- na področju turizma označitve in promoviranje pešpoti itd.

5. Prva naša želja je bila tudi, kako privabiti nove podjetnike. Občina ni imela v lasti niti enega kvadratnega metra zazidljivih površin za namen industrijske oziroma poslovne gradnje. Za tako gradnjo je obstajal samo en kompleks ob železniški postaji v Velikih Laščah v velikosti okoli 2 ha, ki pa je bil v privatni lasti.
6. Tam so bili torej že ustvarjeni vsi pogoji za podjetniško dejavnost. Po nam znanih podatkih privatni lastnik ni prodal niti enega kvadratnega metra.
7. Sprašujem se: Če je bil interes po podjetniški gradnji, zakaj se potem to ni zgodilo na omenjeni lokaciji?
8. V objektih, kjer je nekoč deloval IGO, pa je začelo delovati kar nekaj podjetij, kar je vsekakor zelo pohvalno. Občina je na tej lokaciji pomagala toliko, da je z Elektrom Kočevje dosegla dogovor, da so zgradil nov, močnejši transformator. Z občinskimi sredstvi smo od Velikih Lašč do tja zgradili močnejši vodovodni sistem in postavili nekaj luči javne razsvetljave.
9. Glede na dejstvo, da občina ni imela v lasti niti enega kvadratnega metra zazidljivih površin za namene industrijske gradnje, smo začeli resno razmišljati, kje bi lahko občina odkupila zemljišča, primerna za gradnjo poslovne cone.
10. Iskali smo lokacije, kjer bi bila najbolje urejena cestna ali železniška infrastruktura, kar je predpogoj za uspešno delovanje poslovne cone. Zato je neprimerno in nekorektno vaše primerjanje z občinami, ki ležijo ob avtocestah. Ne samo v Grosuplju, tudi drugje, kjer so zagotovljene dobre cestne povezave, so se poslovne cone hitro napolnile (Ivančna Gorica, Logatec, Vodice ...). V Ribnici pa so imeli to srečo, da je bilo tam na razpolago zelo veliko praznega prostora od prejšnjih velikih podjetij: Riko in Inles. Občini ni bilo potrebno glede tega NIČ storiti. So pač imeli to srečo.
11. Pri nas smo evidentirali možne lokacije v Stopah, v Robu, na Rašici in pri Turjaku. Odločili smo se za Turjak iz razloga, da ta lokacija leži ob glavni cesti in ker so bili samo trije lastniki, od katerih je bilo potrebno odkupiti zemljišče.
12. Ker ta zemljišča niso bila v zazidljivem območju, smo najprej morali še spremeniti namembnost tega območja.
13. V letu 2006 smo zemljišče tudi odkupili in s tem pridobili okoli 5 ha zazidljivih zemljišč.
14. Takoj smo začeli s projektiranjem poslovne cone in z iskanjem soglasij, potrebnih za pridobitev gradbenega dovoljenja. S kakšnimi težavami smo se pri tem srečevali, sem večkrat opisal v Trobli in javno povedal na občinskem svetu, ker mi je bilo s tem postavljenih kar nekaj vprašanj.
15. Po zelo mukotrpnih prizadevanjih smo letos končno dobili gradbeno dovoljenje za komunalno ureditev.
16. Kot ste najbrž že videli, smo takoj začeli s posekom dreves na približno polovici poslovne cone. To smo

želeli narediti že lani, ko sicer še nismo imeli gradbenega dovoljenja, pa smo na podlagi anonimne prijave že drugi dan dobili inšpekcijo, ki nam je prepovedala nadaljevanje poseka. Očitno so med nami tudi taki, ki ne želijo, da se v občini kaj naredi in imajo potem vzrok za kritiziranje! S posekom dreves smo želeli pohiteti zato, ker moramo pred komunalno ureditvijo izvesti še arheološka izkopavanja. Tak je pač zakon, ki ga je sprejela država in ne občina. To bo vsekakor še podaljšalo izgradnjo poslovne cone.

17. Upam in želim, da bomo nadaljevali z deli tudi naslednje leto, ko bo potrebno do cone pripeljati še vodovodni sistem, električno napeljavo, internetne povezave, javno razsvetljavo ... Vsega tega v občinah, kjer so že od prej imeli komunalno urejene cone, ni potrebno!
18. Želim si samo, da bo med domačimi in seveda tudi tujimi podjetniki zanimanje za nakup tega zemljišča, kljub temu da proti Ljubljani še niso urejene cestne povezave tako kot v drugih občinah. Pa ne za to kriviti zopet mene.
19. Prepričan sem, da boste tudi vi, Andrej Kraševc, dosegli pri lastnikih 68 (oseminšestdesetih) podjetij, ki imajo sedež na naslovu VRH 2 (v Rutah), da bodo kakšno od podjetij preselili v našo obrtno cono. Da je na tem naslovu prijavljenih toliko podjetij, je razvidno iz registra AJPEA (pa še odšteli smo dejavnosti izdelovanja suhe robe in društva). Na tem naslovu ste namreč stalno prijavljeni tudi vi, saj ste za rojstvo vašega otroka, za kar vam še enkrat čestitam, dobili tudi lepo donacijo iz občinskega proračuna.
20. Ali sem sposoben župan ali ne, pa vsake štiri leta odločajo naše volivke in volivci. Tako so storili tudi letos. Mojih 74,5 % glasov, ki sem jih dobil ob peti kandidaturi, pove, da mi naše občanke in občani še vedno močno zaupajo, za kar se jim še enkrat iz srca zahvaljujem.
21. Očitno mi zaupajo bolj kot vam, ki ste do sedaj kandidirali že na listi LDS, ZARES, Združena levica in letos na Listi 1550. Pa brez vidnega uspeha.
22. In za konec želim poudariti, da ima župan jasno vizijo gospodarskega razvoja.

In sicer:

- še naprej bomo sofinancirali različne projekte in programe posameznikov in podjetij s področja malega gospodarstva, kmetijstva in turizma v skladu s sprejetim pravilnikom, ki ga je sprejel občinski svet,
- še naprej bomo gradili različne objekte, ceste ... in tako zagotavljali delo podjetjem,
- še naprej bomo nadaljevali z izgradnjo občinske poslovne cone,
- še naprej bomo iskali potencialne investitorje ...

Glede vašega predlaganja dr. Darinke Grmek Štrukelj za častno občanko pa sploh ne razumem, kaj mi očitata. Špekulirati, kdo je za koga glasoval, je nekorektno, saj je glasovanje, če je več kandidatov, tajno. Do sedaj je vsakokratni prejemnik priznanja našega častnega občanstva dobil prepričljivo večino. Jaz kot župan pa sploh ne glasujem, ker nimam te pravice.

Anton Zakrajšek, župan

MED ZELENI MI GRIČI

*Začutil sem dušo
med zelenimi griči,
kjer je moja domovina.*

*Kajti vsa njena lepota
s cvetočimi travniki
je v mojem objemu.*

*Daje mi moč in ponos,
ljubezen do vasi
in domačih ljudi.*

Letošnje poletje je bilo več ali manj deževno. V nedeljo, sredi septembra, se je le pokazalo sonce, da se je zbrala cela naša družina in smo praznovali za hišo ob žaru družinski praznik.

V ponedeljek se je nadaljevalo še lepo vreme, to me je dobesedno potegnilo na kolo. »Naj se me dotakne svet,« sem dejal po kosilu svoji boljši polovici, zajahal jeklene konjička in se zapeljal med zelene griče. Po dobre pol ure vožnje, ko se v Podstrmcu pod Jerinom prične Mišja dolina in približno štirikilometrski vzpon v Lužarjev breg, Strmec, sem prestavil v četrto prestavo. Prične se tekma s samim seboj. Vrtim pedala in v varni meji ob povišani telesni temperaturi pripeljem do vrha kot že tolikokrat. Med vožnjo opazujem na več mestih mezenje vode iz hriba in dobesedno s cestišča, ta nato teče ob cesti in se izgubi v odtočnih kanalih. Ob poti je videti tudi več grmov z že obloženimi rdečimi plodovi — jesenska hrana gozdnim pticam.

Na vrhu klanca, še pred mejo z Notranjsko, zapeljem desno in se ustavim ob bajerju s cvetom rdečega lokvanja, ki cveti kot večna lučka, da polepša to sveto zemljo. Kako lep je razgled vse naokoli po naši lepi domovini! V daljavi izstopa Veliki Snežnik, mejnik med mediteransko in celinsko klimo. Oči drsijo levo po zakraselih vrhovih in se kot po oblikovanih vrhovih na žaginem listu sprehodijo do Male gore in od Svete Ane do Grmade. Kot magnet me potegne v svoj objem vasica Lužarji. Premagam še manjši klanec in oči uzrejo desno ob poti, ne boste verjeli, proso. Žito revežev, a zelo zdravo, zlasti mlečna kaša, na katero me vežejo spomini iz otroštva. Kolikokrat sem jo med vojno in še po vojni delal na domačih stopah, da nam jo je kuhala naša draga mati, saj razen krompirja ni bilo drugega.

Domneval sem, da je njiva s prosom Zakrajškova — Jurmanova. To družino dobro poznam, ker so sorodniki moje žene. Ne morem pa reči, da so bili reveži. Imeli so poln hlev in dovolj njiv, da so preživeli veliko družino. A tako kot drugje. Veliko ust in veliko dela za golo preživetje. V vasi poiščem Evo, ženo pokojnega Jurmanovega Janeza, ki potrди moje predvidevanje in mi da številko telefona Jurmanovega Jožeta, skrbnika domačije po Francetovi smrti, ki sicer živi na Vrhnikih. Poklical sem ga in kaj hitro sva bila dogovorjena. Rad bi namreč uresničil svojo dolgoletno željo, da bi po toliko

letih zopet na stopah, ki sem si jih v ta namen naredil, zopet delal kašo, a proso zaman iščem že več desetletij. Ljudje na deželi so zaradi razmer opustili kmetijstvo, zlasti proso, kaša pa se še vedno dobi v trgovini, zlasti v Babičevem mlinu na Muri. Tja mi jo gre iskat sin, da mi izpolni željo. Lani in zlasti v letošnjem letu sem posadil poleg zelenjave tudi krompir in nekaj koruze, ki smo ji včasih rekli fermentin. Moram pa se pohvaliti, da je vse kar dobro uspelo. Štoki koruze že čakajo, da bomo ličkali, družno s sosedi. Koruzne moke bo sicer le za ene zabeljene žgance, a nostalgija ima svojo moč, ki se ji ne morem upreti. Drugo leto posejem ob sv. Antonu tudi proso. V garaži sem v ta namen že pričvrstil drog, za katerega se bomo držali, ko bomo meli proso. Naša pokojna mati mi je večkrat dejala: »Domk je dober, tudi če ga je samo za en bobk.«

Nekako sredi vasi Lužarji je lep pogled na hrib nad vasjo s starinsko cerkvico svetega Ožbolta, kamor se povzpnem, nato pa navzdol in po novem asfaltu, ki ga je v letošnjem letu v dolžino približno dva kilometra omogočila Občina Velike Lašče ljudem, ki živijo v tem odročnem, a hkrati tako lepem svetu. Kako prijetno se je voziti po lepi cesti, več ali manj v

objemu gozda in s pokošenimi jasami in senožetmi, ki pa se jim pozna, da so bile to nekoč njive, vse do Neredov. Zavijem desno v manjši klanec. Tu se mi pridruži večji Cimpermanov pes bernardinec, ki me hoče z dobrikanjem spraviti s ceste tako, da me z glavo dobesedno ves čas rine s strani v nogo, a ker mu ne uspe, mi s kirurško natančnostjo odveže vezalko, drži v gobcu in tako teče ob kolesu do vrha klanca. To pa je le zabava, kajti navade teh psov dobro poznam, saj ima takega psa tudi sin, in kadar sem pri njem, se moram pripraviti, da me ne prevrne. Vozim naprej proti Banam s podobno pokrajino, le da je bolj valovita. Pripeljem do odcepa v Gorenje Kališče, ki so jim pravili »Ta bele Kališče«, in nekoliko nižje do kapelice, za katero skrbi Anka Juvanec. Za kapelico je levo navzdol makadamski odcep in že po desetih metrih je lepo urejen »bč« z letnico 1912, iz katerega so zajemali vodo zase in za živino. Potoček pa teče navzdol in preraste v slap Kobilji curek, ta se nekoliko nižje izlije v potoček Lehnjak, ki izvira pod Mohorji, da nato skupaj poskakujeta naprej v Robarico.

Rečem si: Če sem že tu, bom obiskal pa še stara prijatelja Anko in Jožeta Juvanec na Zgončem. A kot vedno, mi tudi tokrat Anka dopoveduje, da smo si kar dvakrat v sorodu. Beseda je dala pogovor, ki ga ni in ni hotelo biti konec. Pa še to in to. Kaj pa ta in ta, je še živ? »Tu gori okrog jih zadnje čase kar pobira. Si poznal tega ali onega?« »Ja, poznal.« »Veš, saj so bili že v letih. Še malo pa bomo šli tudi mi za njimi. Kaj pa imamo še od življenja. No, pa da bi le dobivali še nekaj časa tisto ubogo pokojnino. Veš, če sem odkrit, ne vem, kje jo sploh napraskajo. Saj vidiš, kam nas je to pripeljalo. Veš, pa bo še slabše. Nič dobrega nam ne kaže. Bojim se samo tega, kar smo že doživeli, ko so nam med vojno vse požgali. Veš, Ukrajina se še ne bo nehala. Pa tisti Putin tudi ne bo kar tako odnehal. Kaj pa v Iraku in Siriji? Se tudi nekaj kuha. In tisti islamisti? Ti so šele nevarni. Obama je tudi nas zraven porinil. Še malo, pa jih bomo imeli tukaj. A si slišal, da ne bodo prej odnehali, dokler ne bo v Vatikanu zavladal islam?« »Jože, veš, to so le pobožne želje. Po drugi strani je pa tako, da je že v vsaki državi nekaj skrajnežev, ki mogoče samo čakajo ukaz. Veš, do kakšne razsežnosti sicer ne more priti, ker jih bodo hitro polovili, škodo bomo pa le trpeli. Počakajmo, bomo videli, kaj bo še prinesel čas. Ta hip nam še ni hudega.«

Poslovil sem se in zapeljal tristo metrov nižje, v Logarje, spotoma pa opazoval škodo, ki jo je povzročil žled, da še vse leži navzkriž. Kaj ni to dovolj velik sovražnik? Žalostno je le, da bo tako tudi ostalo, dokler ne bo za vse poskrbela sama mati narava.

Jože Škulj

*Skrbi, delo in trpljenje
tvoje je bilo življenje.
Odšel si tja,
kjer ni solza,
ne bolečin, ne gorja.*

ZAHVALA

V 71. letu starosti nas je zapustil naš dragi brat in stric

Alojzij GRADIŠAR

iz Bavdkov
(1944–2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom za izrečeno sožalje, podarjene sveče in cvetje. Posebna zahvala župniku g. Antonu Dobrovoljcu za lepo opravljen obred, iskrena zahvala tudi pevcem za zapete pesmi in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Na svetu mnogo je poti,
le ena vodi tja, kjer si zdaj ti,
po njej za tabo pridemo mi vsi.*

ZAHVALA

Tiho se je poslovil dragi oče, tast, dedek in pradedek

Leopold KREMPL

z Rašice 27
(1930–2014)

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom ter znancem, ki so darovali sveče, izrekli sožalje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Za lepo opravljen obred se zahvaljujemo g. župniku Vladimirju Jaksetiču, za organizacijo pogreba pogrebniemu zavodu Zakrajšek, pevcem pa za lepo odpete pesmi.

Žaljuči vsi njegovi

Plaćilo položnic brez provizije

Vabljeni na novo prodajno mesto Si.mobil Grosuplje v Mercator centru.

Vse, ki nas boste s tem kuponom obiskali do 31. 12. 2014, bomo nagradili 20 % popusta ob nakupu dodatne opreme.

Si.mobil Grosuplje
Brvce 1a, 1290 Grosuplje
t: 040 97 97 88
Delovnik: pon.-sob.: 8.00-20.00, nedelja: 8.00-12.00

OKREPČEVALNICA ROZIKA PIZZERIA
OKREPČEVALNICA - PIZZERIA ROZIKA
TURJAK 17, 1311 TURJAK
01/7881 680

NOVO - IGRALA!

MALICE - KOSILA - PIZZE - JEDI PO NAROČILU

Zberi 10 žigov "ROZIKE" (MALICA) - dobiš malico gratis.
Zberi 10 žigov "ROZIKE" (PIZZA) - dobiš veliko ali pizzo klasiko gratis.

STEKLARSTVO PETER HREN, S.P.
GRADEŽ 14, 1311 TURJAK
GSM: 031/356 668
TEL: 01/7881 366

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve

20% JESENSKI POPUST NA PVC OKNA

V mesecu oktobru in novembru

- PVC okna iz visoko kakovostnih materialov
- PVC okna z zunanji ALU maskami
- Skrito varnostno okovje v oknih
- Novi modeli PVC in ALU vrat
- Nove rolete in zunanje žaluzije
- **NOVO!** Prodaja stekla

Razstavnica na novi lokaciji:
Javorškova ul. 3,
1315 Velike Lašče
delavni čas:
od ponedeljka do petka
od 8h do 17h,
sobota po dogovoru

PRIBA OKNA PRIBA
PRIBA OKNA d.o.o., tel: 01/510 55 30, fax: 01/510 55 31
Barbara, gsm: 041/449 334, Primož, gsm: 041/402 780

041/402-780 • priba@amis.net • www.priba-okna.si

**ZOBNA AMBULANTA
PRENADENT**

- estetsko zobozdravstvo,
- protetika,
- implantologija,
- otroško zobozdravstvo,
- brezbolečinsko lasersko zobozdravstvo,
- zdravljenje parodontalne bolezni

Draga 1, 1292 lg • GSM: 040 934 000 • www.zobozdravstvo-prenadent.si

Sodobna arhitektura enostavnih rešitev.

Arhitekt Miha Novina
+386 (0)41 229 753
mihanovina@gmail.com

Z vami že 27 let

KLANČAR

Neodvisni servis vozil Renault in Dacia

Ugodne kvalitetne rešitve za vaš Renault nadomestni deli avtoplašči, premontaža, shranjevanje ličarsko-kleparska dela (pogodbenik zavarovalnice Triglav) polnjenje in popravila klimatskih naprav

Groznikova 11, 1000 Ljubljana
Tel: 01/42 72 001
Gsm: 041 710 151
Email: info@klanacar.si, www.klanacar.si
Delovni čas: pon - pet: 8.00 - 16.30

MANi inženiring d.o.o.

OKNA • VRATA • SENČILA
LES • PVC • ALU

Razstavno-prodajni salon
Dolenjska cesta 83, 1000 Ljubljana
T: 01 428 77 77 M: 070 210 715
M: 041 945 261 info@maning.si
www.maning.si

TEŽAVE Z RAČUNALNIKOM?

Ogled obstoječega stanja in svetovanje brezplačno!

JL
Jan Lipovac
računalniške rešitve

Računalniške rešitve Jan Lipovac s.p.
Velika Slevica 13 | 1315 Velike Lašče
m: 031 804 227 | e: jan.lipovac@iol.net

Vzdrževanje,
prodaja in servis računalniške opreme za podjetja in fizične osebe.

Pooblaščen prodajalec za:

metakocka
Spletni program za enostavno vodenje podjetja.

PROMO KODA:
575918

KOLENDAR PRIREDITEV

PETEK, 31. OKTOBER, ob 19. uri

Trubarjeva domačija, Rašica

PRIREDITEV OB DNEVU REFORMACIJE

*(SPD Primož Trubar – podružnica Rašica, KUD
Primož Trubar Velike Lašče, JZ Trubarjevi kraji)*

PETEK, 14. NOVEMBER, ob 19.30

Levstikov dom, Velike Lašče

ABONMAJSKA PREDSTAVA:

SEDEM LET SKOMIN

Gostuje Mestno gledališče Ljubljansko

(Občina Velike Lašče)

SOBOTA, 15. NOVEMBER, ob 9. uri

Prijave od 8.30 dalje

Športna dvorana, Velike Lašče

**DRŽAVNO PRVENSTVO ZA VETERANE IN
REKREATIVCE V NAMIZNEM TENISU**

(TVD Partizan Velike Lašče)

SREDA, 3. DECEMBER

Velike Lašče

TA VESELI DAN KULTURE

(Javni zavod Trubarjevi kraji)

Organizatorji si pridržujejo pravico do morebitnih sprememb.